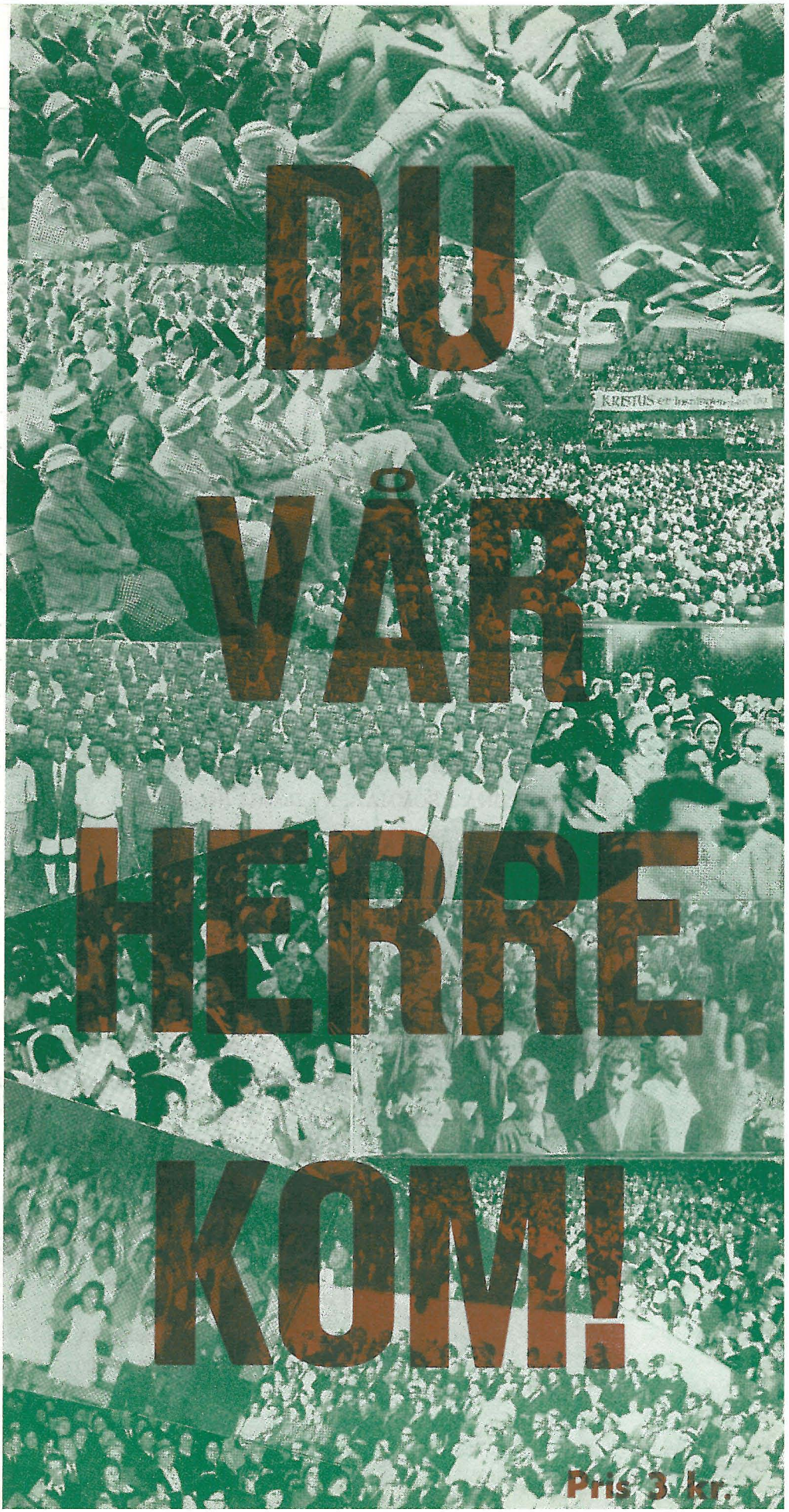
MARANATA

Pris 3 kr.

I REDAKTIONEN:

FINN-ARNE IMSEN *ERIC-GUNNAR ERICSSON*
ANDERS B. ANDERSSON

UR INNEHÅLLET

MARANATA! Av *Finn-Arne Imsen* 3
LÖFTESBÅGEN I SKYN. Av *Helge Berntsson* 4
URKRISTNA EVANGELISERINGSMETODER. Av *Gunnar Eklund* . . 6
UNGDOMAR MISSIONERA. Av *Barbro Sten* 9
SÅSOM DET SKEDDE PÅ NOAS TID. Av *Donald Bergagård* 10
VÄKTARE VAD LIDER NATTEN? Av *William Branham* 11
RESA I BRASILIEN. Av *Aldor Pettersson* 14
LÖSEN DEN OCH FÖREN DEN HIT. Av *Finn-Arne Imsen* 16
NORRLANDSVECKAN I KÄRRSJÖ. Av *Irene Gustafsson* 19
TÄLTKAMPANJ. Av *Eric-Gunnar Ericsson* 21
VÄCKELSE I TÄLTET. Av *Ragny Sundström* 24
TÄLTMÖTENA I SOMMAR. Av *Donald Bergagård* 26
SÅSOM DET SKEDDE PÅ LOTS TID. Av *Anders B. Andersson* 28
DEN GAMLA FLODEN. Dikt av *Nils Holmstrand* 31
RUNO ERIXON BERÄTTAR. Av *Runo Erixon* 32
BREV FRÅN BRASILIEN. Av *Ernst Höglander* 35
ETT VITTNESBÖRD. Av *Barbro Elfving* 37
TRO OCH OFFER. Av *K.-G. Johansson* 39
PRÖVEN ANDARNA! Av *Enoch Karlsson* 41
HELBRÄGDAGÖRELSE GENOM TRO. Av *Eric-Gunnar Ericsson* . . . 43
HJÄRTATS PROTEST! Av *Nils Eklund* 45
ÄR DU MED OCH BYGGER? Av *Gun Svärd* 44
JESUS DUKAR BORD. Av *Märta Berg* 46

MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60 Stockholm VA
Tel. 32 80 02 Postgiro 57 16 20

MARANATA

Av Finn-Arne Imsen

Maranata är icke en ny samfundsfana eller partietikett ej heller är det ett försök att rekonstruera en avfallen väckelserörelses ursprungliga karaktär. Här är det icke fråga om att ta ställning för eller emot en rörelse med friare arbetsmetoder, omdiskuterade predikanter eller aggressiv verksamhet med alla dess brister och förtjänster. — Det är frågan om att ta ställning till en person, Jesus Kristus. —

Maranata är ett genomträngande väckelserop som först och främst gäller kristna bekännare. Uppbrottet stundar, tidernas största evakuering är förestående. Denna apostoliska hälsning påminner oss alltså om främlingskapets verkligheter men också om vårt saliga hopps fullbordan.

Den nya naturen — gudslivets innersta hemlighet uppenbarad i kärlekens sanna väsen har med full tillit satt sitt hopp till Herren och beder därför med brinnande längtan i tro:

"Du vår Herre kom!"

Från syndens, sjukdomens, förgängelsens och dimmornas tåredal skådar trons öga det ljuvliga landet, den härliga staden och det eviga hemmet. — Det ser något som är förmer än allt annat och som ger mening och innehåll åt denna tillvaro. Det skådar Jesus Kristus och vill påskynda det stora löftets fullbordan: Hans tillkommelse.

Till Jesus eget budskap om denna tilldragelse på Bibelns sista blad utbrister den hänförde aposteln Johannes:

"Amen, kom Herre."

Kan *du* säga *ditt* amen till denna Maranatahälsning?

Älskar du Hans tillkommelse?

Rentvagen i Hans blod är du fri från syndens skuld. Genom dopet till döden har du begravt syndens natur och blivit Hans. Genom dopet i den helige Ande har den nya naturens livsöverflöd kommit till dig, och Han har blivit din. Men lever du livet i Honom, genom Honom och med Honom?

Tjänar du Honom i den första kärlekens brinnande glöd nu? Den helige Ande vill väcka alla sovande och slumrande kristna till nytt liv, till ny aktivitet i bön, lovsång och tacksägelse.

"Låtom oss alltså gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek. Ty vi hava här ingen varaktig stad, utan söka efter den tillkommande staden."

LÖFTESBÅGEN I SKYN

Av Helge Berntsson

"När han hade sagt detta, lyftes han inför deras ögon upp i höjden, och en *sky* tog honom bort ur deras åsyn. Och medan de skådade mot himmelen, under det han for upp, se då stodo hos dem två män i vita kläder. Och dessa sade: "I galileiske män, varför stån I och sen mot himmelen? Denne Jesus, som har blivit upptagen från eder till himmelen, han skall komma igen *på samma sätt,* som I haven sett honom fara upp till himmelen." Apg. 1: 9—11.

Löftet om Jesu tillkommelse står ännu kvar. Han skall komma i skyn, på samma sätt som han for upp. Det är lika säkert som löftesbågen, vilken visar sig efter regnet. På den stora pingstdagen göt Gud sitt arlaregn över sin församling och nu är det särlaregnets tid över hela världen vid. Lika visst som bågen syns i skyn efter regnet, lika visst skall Herren Jesus komma i skyn i särlaregnets tid.

Regnbågen visade sig för första gången i skyn efter syndafloden och Gud gav detta tecken till människorna. Gud sade till Noa: "Min båge sätter jag i skyn; den skall vara tecknet till förbundet mellan mig och jorden." 1 Mos. 9: 13. Bespottare kommer med bespottande ord och säger: "Hur går det med löftet om Jesu tillkommelse? Från den dag då våra fäder avsomnade har ju allt förblivit sig likt, ända ifrån världens begynnelse." 2 Petr. 3: 4. På samma sätt säger bespottarna om regnbågen: "Hur kan bibeln vara sann, regnbågen har ju varit synlig ända ifrån världens begynnelse. Solen kom väl inte fram först på Noa tid?"

Regnbågen orsakas av solstrålarnas brytning i molnens vattendroppar. Det infallande solljuset reflekteras och brytes så, att ett spektrum uppstår. Här skulle vi kunna tala om den andliga bilden, där Kristus är solen och Golgata är spektrum, som vi ser i särlaregnets vattendroppar. Solen kom inte först på Noa tid och regnbågen har icke varit synlig från världens begynnelse. Som ordet säger, så måste det vara regn, för att det skall bli en regnbåge och första gången det regnade på jorden var sju dagar efter Noa hade gått in i arken. Då regnade det i fyrtio dagar och fyrtio nätter. 1 Mos. 7: 11—12. Men varifrån fick då jordens grönska sitt vatten, om det inte regnade förrän på Noa tid?

Tror vi Guds ord precis som det står, så får vi svar även på detta. I 1 Mos. 2: 5, 6 läser vi att Herren Gud icke hade låtit det regna på jorden och ingen människa fanns, som kunde bruka jorden; men en *dimma* steg upp från jorden och vattnade hela marken.

Dimman föll på natten ned i form av dagg och så var det fram till efter syndafloden, då det heter att så länge jorden består skola härefter sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra. 1 Mos. 8: 22. Om vi tager med uttrycket köld och värme, d.v.s. avkylning och uppvärmning och kommer ihåg, att regnbågen orsakas av solstrålarnas brytning i molnens vattendroppar, så har vi förklaringen genast. Före syndafloden fanns det ingen regnbåge, därför att det inte fanns något regn. Och det fanns intet regn därför att ingen hög temperaturväxling fanns, som ju är förutsättningen för att moln skall kunna bildas.

Helt i överensstämmelse med meteorologiska betingelser säger alltså Gud till Noa: "När jag härefter låter skyar stiga upp över jorden och bågen då synes i skyn skall jag tänka på det förbund, som har blivit slutet mellan mig och eder." 1 Mos. 9: 15.

Naturfenomenen skyar, nederbördsutfällning (regn) och regn-båge, som uppkommer efter givna naturlagar *blev alltså samtidigt begrepp för andliga lagar.*

Apollos var en sky, som vattnade med andligt regn, där Paulus tidigare hade sått ett andligt utsäde och Gud gav växten. 1 Kor. 3: 16. Även vi skall vara som en regnskur på gräs. Mik. 5: 7.

Nej, bespottarna har icke rätt vare sig ifråga om regnbågen och löftet om Herrens tillkommelse. Herren fördröjer icke uppfyllelsen av sitt löfte, som somliga mena. 2 Petr. 3: 9.

När Gud ser löftesbågen i skyn tänker han på alla människor och de som älskar Gud tänker på honom när de ser bågen i skyn.

Guds löften så många de äro har i Guds Son, Jesus Kristus fått sitt "ja" och "amen", då Gud tänkte på alla människor och lät Jesus dö i deras ställe på Golgata. De som älskar Herren Jesus tänker på honom och hans försoningsdöd och äter brödet och dricker kalken i brödsbrytelsen och förkunnar så hans död till dess att han kommer. 1 Kor. 11: 26.

"Löftena kunna ej svika, nej de stå evigt kvar.
Jesus med blodet beseglat allt vad han lovat har." —

Löftesbågen Jesus Kristus är till för dig, käre vän. Efter regn kommer solsken och regnbåge. "Om aftonen gästar gråt, men om morgonen kommer jubel." Ps. 30: 6.

Jesus sade: "Jag är världens ljus, den som följer mig han skall förvisso icke vandra i mörkret, utan skall hava livets ljus." Joh. 8: 12.

Marta och Maria grät utanför sin broders grav. Änkan grät i Nain invid sin ende sons bår. Maria grät utanför sin Herres grav. Men så kom Han, som är solen själv; Han som är Herre över död och grav och Hans kärleks solstrålar bröt in i deras tårade ögon. Och se, spektrum, regnbågen visade sig i sin fulla glans och systrarna fick levande tillbaka sin bror, änkan sin son, och Maria sin Herre.

Herren Jesus vill inte, att du skall vandra i mörker. Han vill, att du skall hava livets ljus — livets ljus till ande, själ och kropp.

När du ångrar din synd, gråter över den, bekänner och övergiver den så skall livets ljus brytas i ditt tårade öga och bryta in i hjärtat med löftesbågens röda färg. Syndernas förlåtelse genom Jesu blod. —

Men du kanske ser djupare och gråter över syndens väsende i dig och kanske säger du med Paulus: "Jag arma människa. Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp? (Gud vare tack genom Jesus Kristus vår Herre.) Rom. 8: 24, 25. Livets ljus brytes också här för dig i färger, så att du ser löftets helige ande. Ja, inte bara ser utan också upplever Anden, som livets Ande. Du hör dess sus, men du vet icke varifrån den kommer eller vart den far, så är det med var och en som är född av Anden. Joh. 3: 8. Såsom det finns osynliga värmande ljustrådar, som vi kallar för infraröda strålar, så finns det en osynlig värmande stråle i livets ljus. Det är Livets Ande. Kärlekens infraröda Helige Ande.

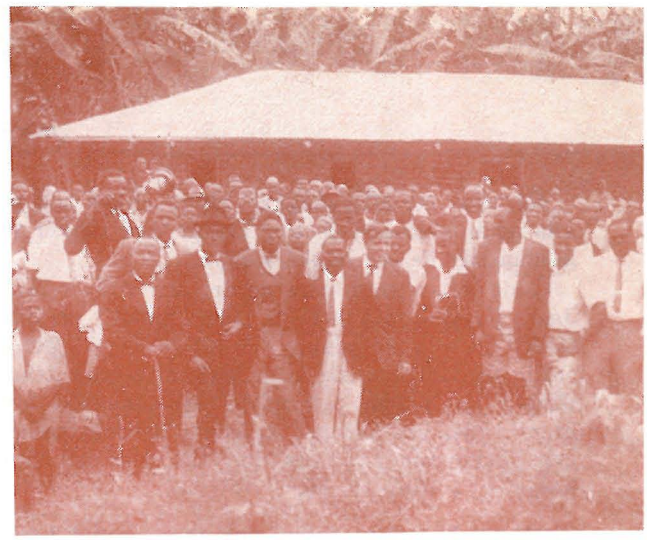
I Guds ljus, ser vi ljus, heter det i Psaltaren. Släpper du in Guds ljus helt och fullt i ditt hjärta, så skall du få uppleva en ljusstråle, som man inte kan se. Den ultravioletta ljusstrålen är osynlig, men den finns där lika fullt ändå. Den förnimmes genom sin gynnsamma inverkan på hälsan. Genom den blir vi solbrända. Så är det också med Jesus, Livets ljus. Jesus Kristus är också kroppens läkare. Andliga ultravioletta strålar kan läka och bota dig när du fruktar Jesu namn. Helbrägdagörelse är andlig solbränna.

Käre vän, lever du i dimmornas värld och låter dig nöja med daggdroppar eller lever du i särlaregnet och ser ljuset och regnbågen Jesus Kristus? Jesus är ingen dimfigur i särlaregnet. Genom hjärtats tro kan Han bliva underbar för dig som kallar dig kristen. Vi sjunger så gripande i en sång:

"Hedningar på sista dagen,
som på havets öar bo,
knappast veta utav lagen,
mindre av den rena tro,
skola en gång träda fram
och fördubbla deras skam,
som väl kristna hava hetat
men av hjärtats tro ej vetat."

Denne Jesus som har blivit upptagen till himmelen, han skall komma igen på samma sätt. Herrens tillkommelse är mycket nära och låt oss icke förtröttas att göra vad gott är, medan vi väntar: ty om vi icke uppgivas, så skola vi, när tiden är inne få inbärga vår skörd. Gal. 6: 9. Om vi verkligen tror på Jesu snara tillkommelse, så låt oss så med tårar och låt oss gå åstad gråtande bärande vårt utsäde. Säkert är det så, att den härlighet, som vi skall få uppleva i himmelen som slutfrälsta, står i förhållande till den nöd och osjälviskhet, som vi bevisar i tjänarevärvet, när vi uppbygger Kristi kropp. I himmelen finns det inga tårar. Halleluja! Men de tårar, som du och jag har fällt på jorden över vår egen synd och andras nöd kanske utgör de droppar, som skall bryta ljusstrålarna från Honom som är på tronen i himmelen. Då skall vi se regnbågen omkring tronen. Den regnbåge som liknar en smaragd. Upp. 4: 3. Möts vi då, där vid tronen?

KOM IHÅG MIDNATTSROPETS TIDNINGSMISSION MED EN GÅVA!
Budskapet måste ut till alla!
Varje månad utdelas omkring 2.500 gratisex. — Postgiro 57 16 20.

Afrikansk församling.

Toro ligger i västra Uganda. Denna del av landet har i årtionden hållits bundet av katolicismen. Den engelska kyrkan har även haft verksamhet där sedan sekelskiftet. Dessa missioner har utfört ett omfattande socialt arbete. Skolor och sjukhus har byggts och mycket har gjorts i den barmhärtige samaritens anda. Det har bidragit till att de infödda har fått en bättre hälsovård. De som förr gick till trolldoktorn går numera till missionssjukhuset. De väntande mödrarna får en god vård och kan föda sina barn utan ångest eller fruktan för trolldoktorn.

De senaste två åren har det kommit ytterligare hjälp, för att resa landet socialt, från Norge och Amerika. Behoven är enorma för dem som vill kasta sig in i dessa uppgifter.

Uganda behöver hjälp — mycket har gjorts och mycket kommer ännu att göras. Vad Uganda, ja hela vår jord, främst behöver är dock det evangelium som är *en Guds kraft till frälsning.*

Arbetet i Toro distrikt började våren 1962. Några evangelister började predika i staden Fort Portal. Mycket folk samlades till mötena — något nytt hade kommit till den lilla staden. De religiösa ledarna sade till sina medlemmar att de inte skulle befatta sig med denna falska lära, dessa "Mungu Mwema". Predikanterna kommer nog snart att resa sin väg och sen är det slut med denna rörelse, sade de.

Många mötte Gud till frälsning och helbrägdagörelse. En kvinna, som sedan barndomen haft en stor puckel, upplevde en underbar förvandling. Hennes bröstkorg som varit mycket insjunken och förorsakade svåra andningsbesvär blev gradvis återställd och hennes ben som varit mycket kraftlösa fick ny styrka så hon i dag kan gå flera kilometer till fots. Ryktena om Mungu Mwema-folket spred sig som en löpeld i distriktet. Flera bröder kom till undsättning, ty det gällde det stora uppdraget att evangelisera.

Sedan dess har arbetet vuxit och vuxit. Stora segrar har vunnits på denna korta tid av tre år sedan arbetet begynte.

Missionär Gunnar Eklund berättar här om

URKRISTNA EVANGELISERINGSMETODER I MODERNT AFRIKA

Förrän jag säger något om statistik vill jag säga något om hemligheten till seger i Guds rike.

Det är inte något nytt jag har att komma med. Dock synes många vara främmande för det faktum att *evangelisering* är hemligheten till framgång. — Ja, ja det har vi hållit på med så pass länge, så det känner vi nog till. Då frågar jag, har du verkligen gjort det utan att få se några större resultat.

Evangelisering är ingenting för bekväma pastorer och söndagskristna. Det är arbete och åter arbete. Då vår Mästare talar om detta säger Han: "Skörden är mycken men *arbetarna* äro få, bedjen för den skull skördens Herre att Han sänder ut *arbetare.*" Det framgår tydligt av Herren Jesu ord att det är frågan om ett rejält arbete, ett verkligt grovgöra.

För att ett arbete skall lyckas väl måste man veta vad det är fråga om och hur man skall börja. Sakkännedom och fackkunskap är viktiga faktorer.

För det första heter det "gån ut". Det gäller

Församlingsäldste

alltså att resa sig från den plats där du sitter i en välombonad kyrka, villa eller lägenhet. Även ute på missionsfältet kan denna bekväma ande smyga sig in sedan man efter sitt lands mönster byggt både kyrka och bostad. Allt detta är ju tillåtet, men då utryckningsordern kommer verkar det ju oklokt att gå ut ifrån något, som man har ordnat så väl.

Nu menar jag inte att du skall lämna din församling eller ditt hem. Men du skall resa dig upp från den bekväma stol du sitter i och gå ut till dina medmänniskor på gatan, i bussen, på tåget, i bekantskapskretsen, till grannen, till den avsidestagna, till platser där man ej hört frälsningens evangelium.

I Afrika har vi praktiserat den vägen att man går ut till människorna med evangelium. Traktatspridning och friluftsmöten har fått det största utrymmet i vår verksamhet. Söndagens förmiddagsmöte är en tacksägelsegudstjänst, då man kommer tillsammans för att vittna om vad Gud har gjort under den gångna veckan. Tacksägelseämnena är ofta så många, och utmynnar i regel i vittnesbörd, då det frambäres i församlingen, så vi måste förkorta dessa stunder då ordet är fritt. Istället enas hela församlingen till att med en mun höja lovets offer till Honom, som gav sitt liv till lösen för vår själ.

Evangelisation måste bedrivas målmedvetet.

Då vi åker till en ny plats för att öppna ett arbete är det i förhoppning och tro till Gud om att en församling skall växa fram.

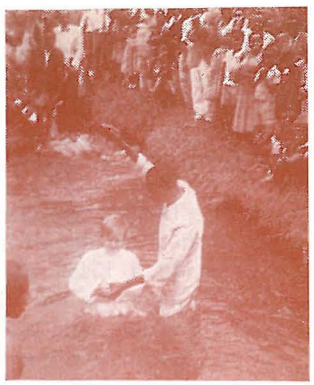
Arbete öppnades för något över två år sedan på en plats nära Fort Portal. Ett besök på den platsen i dag visar vilken förvandling som har skett. Platsen heter Kitumba, församlingsherde är Kabidu Saveli, till börden kongoles, 38 år gammal och far till fem barn. Gud har gjort ett härligt verk genom denne broder. Gång på gång har han sagt mig att det är ett hårt arbete att vara predikant. Församlingen är i dag den ledande i distriktet. Fem evangelister har gått ut som vittnen, medlemsantalet är över tvåhundra, tre utposter finns. På en av utposterna sex kilometer från moderförsamlingen har man köpt ett hus och restaurerat det till möteslokal. Men den har nu blivit för liten så man planerar att förlänga huset. Möteslokalernas utrymme räcker som regel inte till då evangelisationens eld brinner i församlingen.

Kitumba församling byggde redan på ett tidigt stadium en kyrka av pålar och jord. Byggnadsarbetet leddes av församlingens pastor. Takstolar, plåtläggning, fönsterkarmar och dörrar föll på min lott. Den 23 augusti 1963 hade vi det första mötet i kyrkan. Det är glädjande att se hur en församling föds till liv på så kort tid. Människor som förut varit slavar under dryckenskap blir lösta och fyllda av Guds kraft och vittnar i dag om ett segrande liv i Kristus.

Vad gör då en missionär när verksamheten i den utsträckning jag har försökt beskriva bedrives av de infödda? Uppgifterna är många. Främst står undervisningen i Ordet. De infödda bröderna måste ledas vidare då det gäller församlingens liv och ordning. Broder Kabidri har genom den undervisning han har fått av missionären vuxit till i visdom och kunskap. Det finns tjugofem andra predikande evangelister av vilka flera är församlingsherdar och de är i behov av samma hjälp. Arbete bedrivs på femtiotre olika

Familjen Eklund.

Sonen Peter döpes.

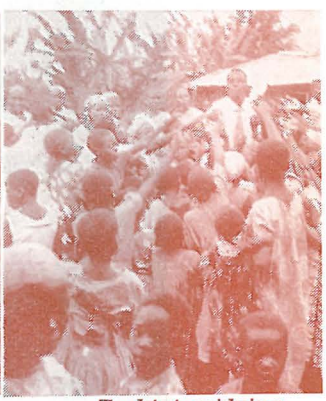
Kyrkan i Kitumba.

Vänner i Hima.

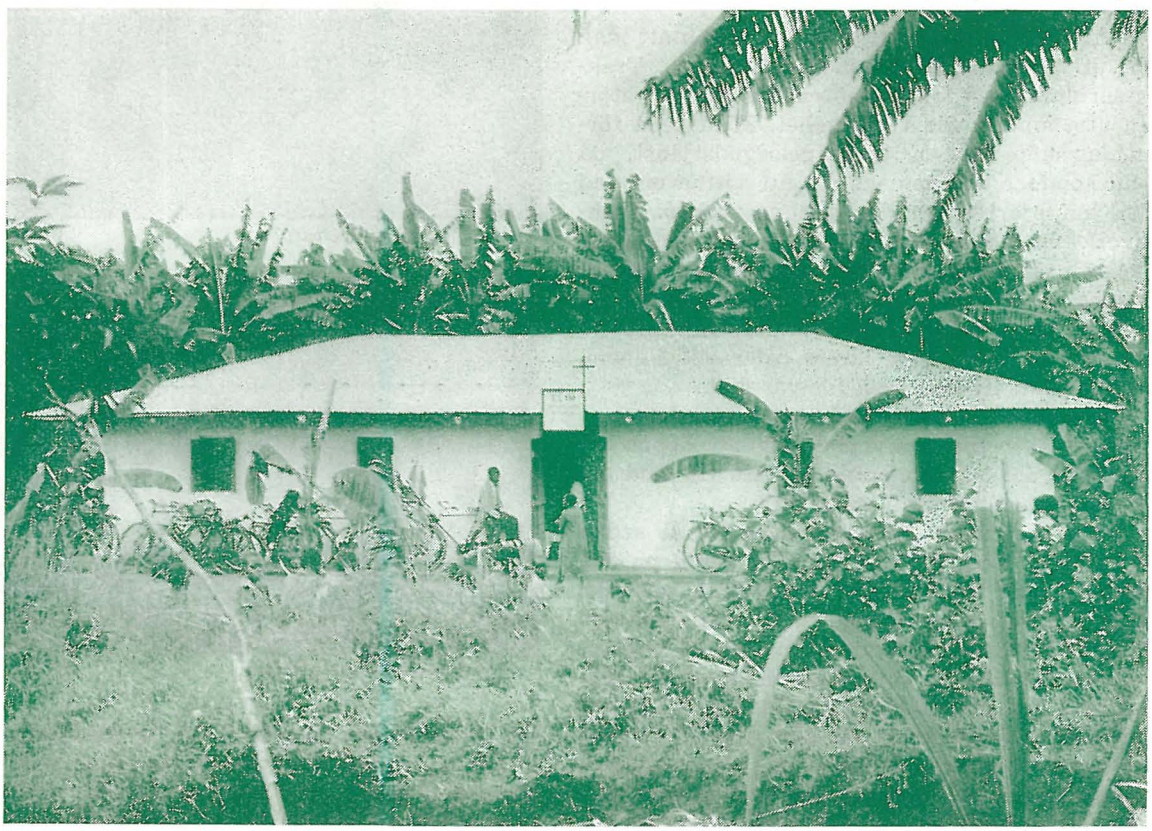
Evangelister i Hima.

Traktatspridning.

platser i distriktet och såsom ensam ledare skulle det betyda att många församlingar skulle växa vilt i brist på undervisning och vägledning i Ordet. Nu har vi ordnat det så att vi har ledande bröder som hjälper till med bibelundervisning, dopförrättning, brödsbrytelse och barnvälsignelser. Allt detta måste göras och det möjliggöres genom de infödda brödernas medverkan. Vi har fem ledande bröder som har en något längre erfarenhet i Ordets tjänst. Dessa bröder träffas en gång i månaden och dryftar verksamhetens olika problem; mötesserier, dopförrättningar... Detta möjliggör ett effektivare evangelisationsarbete.

Kibito församling började sin verksamhet i ett litet rum som de hyrde av en vänlig kvinna. Efter en tid blev rummet för trångt, och de började hålla möten under ett stort träd. Problemet "utrymme" var löst. Under den så kallade värmetiden gick det bra men så kom regntiden. Församlingen kämpade tappert och bad enträget till Gud om en tomt och en kyrkolokal. När verksamheten hade pågått i över ett år hände det sig att bröderna i församlingen kom i kontakt med tillsyningsmannen för kungens landområden i Toro. Bröderna bad då att få ett stycke land på den plats där de brukade hålla sina möten. Mannen

Gudstjänstlokal av den typ som bygges i Uganda.

I spåren av en evangelisation på bred front medföljer många problem som måste lösas när det gäller tomter, bostäder, kyrkor, material, transporter och därtill kommer finansieringen.

Då arbete öppnats på en ny plats och själar har blivit frälsta uppstår alltid behovet av att kunna samlas och det kan vara ganska knepigt att få tag på en tomt, ibland är det förenat med en del kostnader. Det händer även att en chief sätter sig på tvären. Det finns både privatägd mark och mark ägd av staten eller kungen.

gick med på deras vädjan. Efter någon tid kom en av bröderna från Kibito och talade om den glada nyheten för mig att de hade blivit lovade en tomt men att jag personligen måste träffa tillsyningsmannen och då också mäta upp storleken på tomten. Det lovade jag den glade afrikanen och vi bestämde vilken dag jag skulle komma.

Efter att ha kört tre svenska mil bad min afrikanske broder mig sakta ned farten för här någonstans skulle det finnas en liten stig som vi

skulle ta in på. Mycket riktigt, här var det. Jag stannade bilen för att se efter var någonstans det var bäst att köra av vägen, ned på den stig, som skulle föra till tillsyningsmannen i Kibito. Efter att ha kört någon kilometer in i skogen lämnade vi bilen och gick resten av vägen till fots. Framkomna till huset där mannen bodde rönte vi ett mycket vänligt mottagande. Efter ett kort samtal med den gamla mannen, som uttryckte sin glädje över att få ha en europé i sitt hus begav vi oss till Ziengumba Hill där tomten var belägen. Vi hade med oss måttband och en stor skära. Gräset, stod högt på platsen eftersom ingen bodde där. Det kan bli sex-åtta meter högt och två-tre cm. tjockt, så skäran kom till god användning. Vi turades om att skära gräset där gränsen skulle gå. Snart var gräset skuret och vi kunde mäta upp området. Kungens tillsyningsman var mycket tillmötesgående och han gav oss en bra bit jord, över två hektar, det räckte till för både kyrka, predikantbostad och en täppa jord, vilket är ett gott tillskott när det gäller att dryga ut ekonomin.

Katoke heter en annan plats där arbetet begynte för två och ett halvt år sedan. I början hölls mötena i förstugan till det hus där evangelisten bodde. Snart blev dock behovet av en samlingslokal aktuellt. Evangelisten sökte upp chiefen i samhället, som lovade att göra vad han kunde för att församlingen skulle få en tomt där de kunde bygga sin kyrka.

Chiefen höll sina ord och skrev en rekommendation till Toro Land Board och förordade en tomt på två hektar för Katoke församling.

På anmodan av ordföranden för T. L. B. besökte jag en dag kontoret angående ansökningar för tomter. Vi hade då fått rekommendationer för fyra tomter. Afrikanen var mycket vänlig och intresserad av att få höra mer om vad Mungu Mwema förkunnelse gick ut på. Vi har protestanter och katoliker, sade han, men vad går er förkunnelse ut på? Det var med glädje jag berättade för honom om frälsningen i Jesus Kristus. Då jag kom till nya födelsen, det nya livet, övernogslivet, då det gamla är förgånget och något nytt har kommit, avbröt mig afrikanen och sade: "Menar du att en människa kan bli löst ifrån det gamla livet — även alkoholen?"

"Ja, i Kristus finns återlösning och frigörelse ifrån det gamla livet", svarade jag.

"Det är just vad vi behöver", sade den lyssnande mannen, "vårt folk är så fattigt på grund av alkoholmissbruket".

Då vi avslutade vårt samtal, sade mannen, att det skulle bli en glädje för honom att få framlägga våra ansökningar om de fyra tomterna för kyrkbyggen då T. L. B. mötte upp till möte nästa gång.

Fjorton dagar senare erhöll jag ett meddelande om att samtliga ansökningar beviljats. Detta utlöste ett stort tacksägelseämne hos fyra församlingar som hade fått detta problem löst.

Ur Gunnar och Margareta Eklunds i höst utkomna bok: Evangelisation i Afrika. 84 sid. Pris 6 kr. Midnattsropet, Surbrunnsgat. 60, Stockholm VA.

KATEKESEN om TRO – VANTRO – OTRO

LEVANDE kallas tron, då den är verksam i kärlek och goda gärningar. Genom den levande tron har människan fått ett nytt andligt liv, som äger både håg och kraft att verka det goda.

Tecken på denna tro är:

VEDERKVICKELSE och RO i Jesu nåd;

GENKÄRLEK och TACKSAMHET mot Gud;

LUST att hålla Guds bud;

KRAFT att segra i frestelserna.

*

DÖD kallas tron, då den saknar livet i Gud och trons frukter.

BLIND tro säges den ha, som saknar kunskap i Guds ord och utan ledning av detsamma tror vad förfäder trott;

ÖVERTRO har den, som tror mer än Guds Ord lär;

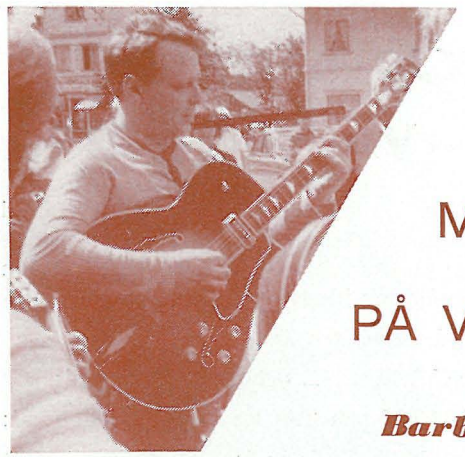
VANTRO har den, som tror vad som strider mot Guds Ord.

OTRO har den, som beträffande frälsningsnåden i Kristus inte vill kännas vid vad Guds Ord säger, utan till och med bemöter det med TVIVEL och dessutom inte av hjärtat längtar att höra Guds Ord, utan känner verklig OVILJA emot det.

*

Otron är alltså den rätta, saliggörande trons raka motsats och råder ej sällan hos de världsligt vise.

(Ur 1810 års folkskolekatekes)

UNGDOMAR MISSIONERA PÅ VÄSTKUSTEN

Barbro Sten berättar:

1

Måndagen den 27 juni gick Maranatabussen från Stockholm, lastad med ungdomar från Stockholm, Uppsala och Örebro, ungdomar som bar på en längtan att evangelisera i varje hörn av Sverige. Färden gick denna gång mot Västkusten, närmast Kämpesvik i Bohuslän. Där väntade en grupp vänner, som länge bedit och kämpat. De hade trevligt ordnat inkvartering och andra praktiska detaljer. Och med en gång kände vi den kristna gemenskapen. På tisdagskvällen samlades vi till bön om ledning i de möten vi skulle hålla och vi kände att Guds Ande var mäktigt verksam i våra hjärtan.

Fyllda med Gud åkte vi omkring i de närbelägna fiskesamhällena och hade friluftsmöten på torg och campingplatser, där vi också inbjöd till kvällsmötena. Vi gick också från dörr till dörr med tidningar. Många blev glada att vi kom, andra mer fundersamma. Överallt fick vi i alla fall tala om att "Jesus lever". —

På kvällarna hade vi offentliga möten på olika platser, Kämpesvik, Ljungskile och Uddevalla bl. a. Redan från början kände vi full seger. Både äldre och ungdom mötte upp och lyssnade till evangelium. Det kändes underbart att få vittna om Jesus för dessa människor, av vilka många aldrig nåtts av frälsningens budskap. En del kom till mötena med avsikt att störa, men när Guds ande verkar, så får inte sådana oroselement stora möjligheter. Tack och lov! Och många blev gripna, och vi vet att Guds ord inte återvänder fåfängt. Många avfällingar fick på nytt höra att Jesus upprättar och förlåter och många äldre kände igen väckelsens Ande.

Under denna resa, för vilken många tagit sin semester i anspråk, var det kanske inte någon semester i ordets vanliga betydelse. Men alla var vi ense om att det var det bästa sätt på vilket kristen ungdom kan tillbringa sin semester. Att blicka tillbaka på denna vecka är ett ljust sommarminne. Man tänker på alla människor man fått kontakt med, och på alla de bevis man fått att det finns längtan efter Gud i varje människohjärta. I synnerhet all ungdom bär under ytan en frälsningslängtande själ. —

Låt oss inte glömma dessa trakter i våra förböner, och tacka Gud för de vänner som där bor och kämpar.

Barbro Sten.

1. *Arne Imsen.*
2. *Ungdomar sjunger från balkong.*
3. *Möte på torget.*

2

3

W. Branham

VÄKTARE VAD LIDER NATTEN?

Vi lever i farofyllda tider. Det är krig och rykten om krig — domen står för dörren. — Vi som tillhör denna generation skall få bevittna denna tidsålders slutskede. —

Sedan Jesus hållit sitt stora tal om sin återkomst (Matt. 24—25), dog Han för oss på korset och evangeliets tidsålder eller nådeshushållning begynte. Under denna nådeshushållning skulle den Helige Ande göra ett folk redo för Hans andra kommande. En annan tidsålder inbryter, då Jesus kommer tillbaka i makt och härlighet för att hemföra sin församling. —

Jag har hört att många av Palestinas hemvändande judar skall ha sagt, då de för första gången läst Nya Testamentet: "Om Jesus är Messias, låt Honom då göra en profets tecken och vi skall tro och taga emot Honom!" — Jag har därför bett Gud om att Hans kraft skall komma ned över Jerusalem, som den har gjort över Amerika och andra länder, när Han en gång ger mig tillfälle att komma dit med Guds gåvor. Jesus är i stånd att bevisa för sitt egendomsfolk att Han är en profet som kan göra om igen de mäktiga tecken och under, Han gjorde där i fordom tid. Det är min längtan att där få bevittna en väckelse, som bokstavligen vill sopa tiotusenden in i Guds rike. —

Det var ett historiskt ögonblick då Israel blev proklamerat som självständig republik den 14 maj 1948, och Israels flagga med den sextaggade Davidsstjärnan gick till väders för första gången på 2.500 år. Någon har sagt att denna flagga är världens äldsta. Palestina är det fikonträd Jesus talade om (Matt. 24: 32—34). Vi vet att denna generation inte skall dö ut förrän allt detta är fullbordat, ty vi är den enda generation som har sett detta fikonträd knoppas. Och jag har den fasta tron, att denna generation kommer att få se Jesus Kristus i Hans andra tillkommelse och i härlighet och majestät.

När vi ser den rolösa mänskligheten, tidens strid och jäkt, den vacklande freden, hur fruktan skapar hjärtsjukdomar, när vi ser rådlösheten i tiden, de bedrövliga förhållandena nationerna emellan och allt det som synes förestå, förefaller det naturligt att vi bör göra, som de gjorde i profeten Jesajas dagar — skåda uppåt och ropa:

— Väktare! Vad lider natten?

Under gamla tider steg väktaren upp i sitt torn, när det var mörkt, och fastslog tiden efter stjärnornas rörelser på himmelen. Jag har ibland föreställt mig en människa i Jerusalem under den tiden. Natten är varm och det är omöjligt att sova. Man längtar efter morgonen och ropar ut till väktaren: Väktare, vad lider natten? —

Jag tycker detta passar in på våra dagar — det är en bild på vår tid. Män och kvinnor lever under syndens makt och förtryck. Djävulen bedrager dem. Det är ett jagande fram och tillbaka, människohjärtan sviktar av ångest och fruktan. Det är mer än de kan bära när de förstår vad som kommer att hända jorden. Det är Bibelns ord som uppfylles. Åter ropas det ut:

— Väktare, vad lider natten? Vilken timme är det? När skall morgonen komma?

Väktaren ropar tillbaka: "Morgonen har kommit och likväl är det natt!"

Det förestår en domens natt och den är oss mycket nära. Det är tid för oss att nu ropa ut: "Väktare, vad lider natten?"

"Man ropar till mig från Seir: Väktare vad lider natten? Väktare vad lider natten? Väktaren svarar: Morgonen har kommit och likväl är det natt. Viljen I fråga mer, så frågen; kommen tillbaka igen."

Jes. 21: 11—12.

Det är nödtider i alla land. Kommunismen drar över jorden. Överallt är det krig och rykten om krig. De talar om fred, fred, fred! Men Herrens Ord säger: "Bäst de säga: allt står väl till, och ingen fara är på färde, då kommer plötsligt fördärv över dem, såsom födslovåndan över en havande kvinna, och de skola förvisso icke kunna fly undan." (1 Tess. 5: 3.) —

Världen är mogen för ödeläggelse och undergång. När människan förkastar sanningen och nekar att lära känna sanningen, när hon vänder ryggen till Guds vägar, kallar Guds kraft för övertro och låter sig nöja med religiös formalism, då skulle jag anta det är på tiden att vi fick en gammaldags, gudasänd väckelse som i Elias dagar.

I tre år och sex månader såg Elias varje dag upp mot himlen och sade: "Himmelen är som koppar!" Koppar förebildar dom. Bibeln talar om tabernaklets kopparaltare och om kopparormen i öknen. Ormen själv är synden, och ormen av koppar säger oss att synden är dömd — är under Guds dom. Guds dom kom över Israel för deras otros skull, för att de hade vänt ryggen till den sanne, levande Guden och begynt dyrka hedningarnas avgudar och avgudabilder. Vi ska vara ett avskilt folk, och vad vi behöver i våra dagar är gammaldags andemättade möten, där Gud får gå på djupet och skrubba våra hjärtan rena. Bibeln lär oss att vi ska taga oss till vara så att icke någon bitter rot skjuter upp och besmittar.

I den stat som jag kommer ifrån hade vi en frisk källa, ett källsprång som jag ofta drack av. Det var inte svårt att se att det vattnet var gott, för det var kristallklart ända till botten. Det hände att en bondes svin ibland kom ut ur svinhuset om våren och vältrade sig vid källan, så att dess vatten blev förorenat. Och jag måste säga er, vänner, att det ser ut så i Guds församling idag, som om svinen hade rullat sig i den levande strömmen och förorenat den. Den Helige Ande vill avslöja och avskilja sådant. — Gud avskiljer — Han är en himmelsk separator, som för sitt folk ut ur synden. Han förde sitt folk ut från Egypten. Och Han skiljer också idag sitt egendomsfolk från världen, som Han skilde mellan israeliter och egyptier, fastän de levde inom samma lands gränser. Gud skiljer idag mellan sina barn och världens. När en människa är född på nytt, är hon tvagen ren i Lammets blod — rentvagen från synden. Den människan är då också skild ut från världen och är en ny skapelse i Kristus Jesus. —

I det gamla förbundets tid röjde Elias väg för väckelsen. Vad var det första han gjorde? Han bad folket kalla samman på Karmel alla sina präster och avgudaprofeter och sade: "Huru länge viljen I halta på båda sidor? Är det Herren som är Gud, så följen efter Honom; men om Baal är det, så följen efter honom." (1 Kon. 18: 21.)

Vi står inför samma val idag. Vad är det som har gjort det kommunistiska Ryssland till vad det är idag? Deras kristna tro skilde dem icke ut från världen. Den blev en religion utan liv och kraft och en bilddyrkan, som tog deras pengar men icke gav folket något igen. —

Elias sade: "Ni må åkalla eder guds namn, men själv vill jag åkalla Herrens namn. Den Gud som då svarar med eld, Han vare Gud." 1 Kon. 18: 23.

Guds kraft står vår djärvhet bi. Det såg nog kanske löjligt ut i kung Ahabs ögon när Elia stod där ensam mot så många hundra avgudaprofeter. Ahab litade på svärdet, på hären och sina avgudar. Men låt mig säga dig att den nation, som förtröstar på sin här och sin rustning för krig i stället för på Gud, den nationen är förbannelsen nära. —

Herrens nederrivna altaren måste byggas upp igen. Det visste Elia och han sade: "Träden hit fram till mig.

Så trädde nu allt folket fram till honom. Då satte han åter i stånd Herrens altare som hade blivit nedrivet. Elia tog tolv stenar, lika många som Jakobs söners stammar... Och han byggde av stenarna ett altare i Herrens namn..." (1 Kon. 18: 30—32.)

Om det någonsin varit nödvändigt att sätta i stånd Herrens altare, så är det i våra dagar. Dryckenskap och kortspel har tagit det gammaldags altarets plats i hemmen. Metodister och baptister, pingstvänner och lutheraner — vad namn vi än bära, vi må alla sätta i stånd Herrens altaren i våra hem. Vårt land skall icke uppleva frälsning och väckelse, förrän hemmens altaren blir iståndsatta. —

Farofyllda tider är i antågande. Faror möter åt vilket håll du än vänder dig. Då jag för åtta år sedan var i Finland, sade de allaredan då till mig: "Tag dig tillvara, Amerika! Det skall snart bara löst mot dig!" — De berättade om jetflyg och underjordiska hangarer bakom deras gränser, om tåg som trafikerade detta område med svartmålade fönster. —

Det är sant, den tid kan komma då Amerika får se en miljon av sin nation dödad på få minuter. Domen är nära. Och det är icke Gud som ödelägger. Gud beskyddar och värnar, men människan utplånar sig själv genom sin egen kunskap. —

I Edens lustgård fanns två träd. Livets träd och trädet till kunskap om gott och ont. När människan vänder sig från trons träd och äter av frukten på kunskapens träd, ödelägger hon sig själv. Det är på tid att ropa ut:

— Väktare, vad lider natten? —

Likasom Bibelns väktare klättrade upp i vakttornet och betraktade stjärnornas lopp för att kunna tyda hur långt natten var framskriden, så har också vi en Väktare, som har stigit upp till själva Himmelen och satt sig på Guds högra sida. Vår Väktare är Jesus Kristus. Och Han förkunnar nu att natten är framskriden. —

För någon tid sedan var jag uppe i bergen i Colorado. Där såg jag en dag en örn, som tog sina ungar ut ur redet. Örnhonan bredde ut sina väldiga vingar och på dem låg ungarna bitande sig fast med de små näbbarna, medan hon flög ned till en gräsklädd slätt. Där fick ungarna springa omkring i gräset och hackade i sig små godbitar medan örnhonan flög upp på en hög bergtopp och där satte sig på vakt. Hon bara satt där, men hennes skarpa ögon vände sig hela tiden åt alla håll för att se om det skulle komma någon varg eller något annat djur och skada ungarna. Efter en stund lyfte hon det stora huvudet. Jag iakttog henne i en dubbelkikare. Det syntes tydligt att något var på tok. Hon blev orolig. Hon kände att en storm var i annalkande. Dessa nordanstormar kommer hastigt i Colorado. Hon lyfte vingarna och slog hastigt ned på slätten för att varna de små för stormen som kom. —

O, vänner, vår Fader vakar över oss! Han vakar över sin församling för att bevara den. Och Han vill hämta den upp till sig, då ovädret brakar löst. — Kristus har sagt: "Se jag har givit eder makt att trampa på ormar och skorpioner och att förtrampa all ovännens härsmakt, och han skall icke kunna göra eder någon skada." Luk. 10: 19.

Men det är många som idag förnekar Guds kraft, för "människorna skola då vara själviska, penningkära, stortaliga, smädelystna, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa mot sina närmaste, trolösa, begivna på förtal, omåttliga, tygellösa, fientliga mot det goda, förrädiska, besinningslösa, förblindade av högmod; de skola älska vällust mer än Gud, de skola hava ett sken av gudsfruktan, men de skola icke vilja veta av dess kraft.

Vänd dig bort ifrån sådana." 2 Tim. 3: 3—5.

Då örnhonan såg stormen komma lyfte hon vingarna, utstötte ett våldsamt skri och kom flygande ned till slätten. De små örnungarna trippade upp på de utbredda vingarna och bet sig fast. Med den dyrbara lasten flög sedan örnhonan rätt genom stormen till det lugna redet i klippan. —

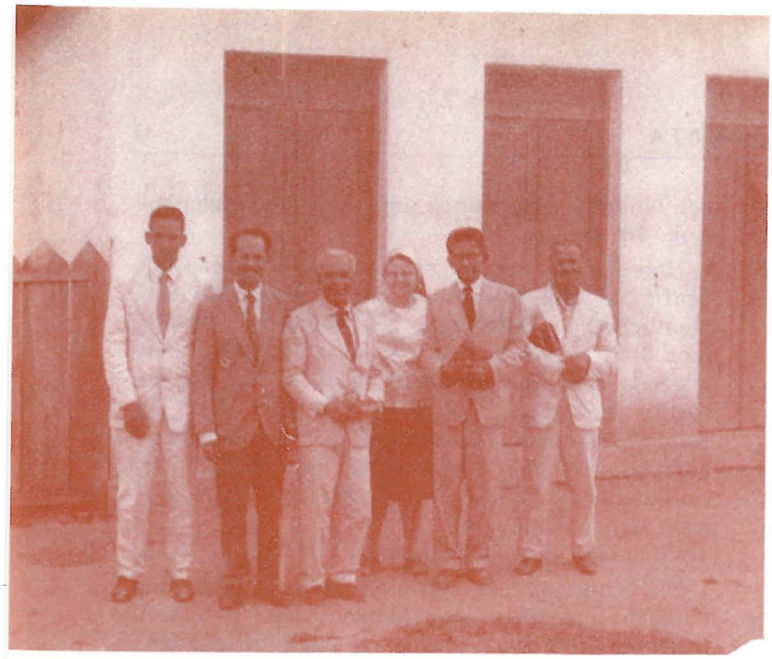
Jag måste högljutt prisa Gud då jag såg denna händelse utspelas framför mina ögon. Den talade till mitt hjärta om Jesus, min Frälsare, som sitter på Majestätets högra sida och vakar över sin lilla skara här på jorden. En dag skall en ohygglig storm fara fram över jorden. Men när den stora vedermödan kommer och domarna går ut över jorden då skall Jesus komma på härlighetens vingar och vi kan den stora Nödens dag fly till vår Klippa. Halleluja.

— Väktare vad lider natten? Han svarar: Natten är framskriden men dagen är nära.

Det är alltid mörkast strax före gryningen, det är svart natt strax före innan dagen bryter fram och när det är mörkast lyser stjärnorna klarast och det är bara den som är tidigt uppe som får skåda morgonstjärnan! Jesus Kristus är vår Morgonstjärna.

LUTHER OCH STJÄRNORNA

Martin Luther tillfrågades en gång av en vän, som hade stort bekymmer för honom, hur han kunde vara så lugn. Luther svarade: "Varför skulle jag frukta? Det är två underbara ting, som jag ofta betraktar och alltid säga de till mig detta att lita på Gud. Om dagen ser jag upp mot himmelen och ger akt på skyarna, som sväva i luften, och den stora solen därovan. Det finns inga kedjor att hålla dem uppe och likväl falla de icke ner. Och om natten ser jag åter upp mot himmelen, då övertäckt av stjärnor. Och det finns inga stöttor att hålla dem uppe, men de rubbas likväl icke. Därefter tänker jag på Honom, som håller sol, stjärnor och skyar på deras plats. Han kan göra allt. Han kan också taga vara på mig och min gärning. Varför skulle jag då frukta? Jag har ju blott att lita på Honom och så göra min plikt."

1

2

3

Som det torde vara bekant för somliga, så har Brasilien väldiga områden, vilka ännu inte är utforskade. Inne i själva centrum, har vi rätt många indianstammar vilka lever fullkomligt isolerade från allt vad civilisation heter. Mycket göres från den brasilianska regeringen att komma i kontakt med dem. Det går dock mycket sakta. Bättre lyckas missionärerna då de kommer med budskapet om frälsning. Fast många har fått släppa livet till i detta arbete att nå detta folk med evangelium.

För några år tillbaka gick tre engelska missionärer, alla tre hette Fredrico, upp för en av Amazonflodens bifloder, för att nå en indianstam som levde utan all kontakt med yttervärlden. De reste med kanot i veckor och nådde målet. Men där mötte de fientliga indianer, som dödade alla tre. En utsänd expedition kunde endast konstatera faktum, då de fann resterna av deras utrustning. Men tro ej att detta folk lämnades åt sitt öde. Andra drog åstad och i dag är den stammen evangeliserad.

Vi har i färskt minne de missionärer i Equador, som gick ner på en flodstrand med sitt lilla flygplan och blev alla dödade. Men en syster till en av dessa som gav sitt liv, trängde in till denna stam och lyckades inte endast komma dit levande, utan har vunnit alla för Jesus, som dödade missionärerna och stammen har fått evangelium om Jesus.

Vill här berätta om en resa till Brasiliens urskogar. Inte till

---

1. *Infödda evangelister tillsammans med Gerda Pettersson.*
2. *Församlingen marscherar till dopstället.*
3. *Dop i floden.*

de centrala delarna av landet. Men vi har stora områden t. o. m. efter kusten, som tillhör de mest efterblivna platser på jorden. En sådan är södra delen av staten Bahia. Där har halvindianerna och indianernas efterkommande nåtts av civilisation för ganska lång tid tillbaka. Men intet har gjorts för att denna stora del av staten Bahia skulle åtnjuta våra tiders kommunikationer etc. Inga vägar når dit. Nu har dock gamla planer satts i gång i det att vägbyggen påbörjats både norr och söderifrån.

Där lever ett folk i sådan fattigdom, så det går ej att förklara. Jorden är bördig, men då inga vägar finnes eller avsättning för produkterna, lönar det sig ej att så och plantera. Där budbärare. Underbara segrar vanns då och det finns i dag 100-tals dörrar öppna som resultat av detta arbete.

En av våra bröder följde kusten från en stad som heter Ilheus i staten Bahia. Fiskare och andra fick höra om Jesus. Då vår broder efter flera veckor nådde sydligaste delen av urskogarna, var han sjuk och slut. Dagar gick utan att han kunde erhålla något ätbart. Sov ofta på havsstranden eller under ett träd. Så anlände han till en liten, gammal och nästan utdöd stad vid namn Prado. Han kom i kontakt med en kvinna där, som längtade efter Gud och mycket misstänksamt tog hon emot detta Herrens vittne och då hon såg i vilken ställning han befann sig sökte hon hjälhelvetet", som man kallar sådana trakter uppe i Amazonas.

Under de senaste åren har jag, upptagen av annat arbete, här i staten Sao Paulo, inte kunnat besöka dem. Under 7 års tid har ingen besökt dem. Vi har där i skogarna tre bröder som ger hela sin tid i evangelium. Från början ville ingen stanna där, men en evangelist gifte sig med en flicka där och som hon ej ville lämna trakten, måste han stanna och så har dessa uppemot tusentalet frälsta i urskogen haft en herde som tillbringar sin tid med att besöka dessa boningar. Denne broder har vädjat till mig de sista åren att besöka dem.

Detta fält i södra Bahia, ligger norr om missionär Ernst Höglanders fält i norra Minas.

Missionär Aldor Pettersson berättar på denna och föregående sida om en resa i Brasiliens urskogar till bortglömda indianstammar. Budskapet måste ut till alla

inne växer de mest fina och dyrbara trädslag som man kan tänka, men det blir så dyrt att få ut det till kusten, så det lönar inte mödan.

Inget el. ljus, ingen telegraf, ingen telefon, inga vägar. Inga tidningar når dit och brev till dessa trakter tar månader om de ens kommer fram.

Till detta folk gick vittnen för närmare 20 år tillbaka. Vid den tiden sände vi ut ett 40-tal, vilka hade fått order att genomkorsa staterna Bahia och Sergipe. Så långt det gick åkte de med tåg, eller lastbilar för att sedan på obanade stigar tränga vidare efter kusten eller uppför floder på kanoter, för att överallt i kojorna vittna om Herren. Inte en koja skulle uteslutas, alla skulle ha besök av Herrens pa honom. Han vistades där någon tid och evangelium fick ingång där. Vår broder, evangelisten, kom sedan tillbaka till huvudstaden. Han var då en bruten man. Jag gjorde vad jag kunde för honom och han fick vård och läkare, men intet kunde rädda honom. Några år efteråt gick han hem till Herren. Han gav sitt liv för att dessa urskogens innevånare skulle få evangelium.

För cirka 17 år tillbaka började jag med att besöka dessa vänner en eller två gånger om året. Med en liten kustbåt, vidare på hästryggen färdades jag i dagar för att nå dessa boningar. Ett par resor gjorde jag med små flyg, som tar endast en passagerare och jag kunde då flyga tvärsöver det "gröna Till detta folk styrde jag nu mina steg.

Min hustru, som under många år var med och gjorde vad hon kunde för de bröder som arbetar där, önskade att se dem igen och se det fält, som jag så många gånger talat om. Som jag ej kunde ta henne med landsvägen till fots eller på åsneryggen, tog vi buss till Rio de Janeiro, sedan ett litet flyg, som lägger till efter kusten på flygfält, där det inte finns ens en liten koja. Efter 6 timmars flygresa lade vi till på en nyöppnad plats i urskogen. Men hur skulle vi komma vidare? Jo, från den närbelägna gamla utdöda staden Proda kom en jeep och han lovade att föra oss de 70 km. dit vi önskade komma.

Forts. på sid. 47

Se, din Konung kommer... ridande på en åsna...

Predikan i sammandrag av Arne Imsen

I den bibliska symboliken är åsnan ofta en bild av människan. Man kan idag fråga sig för vem detta är mest genant — människan eller åsnan. —

Åsnan är enligt Mose lag ett orent djur och dödsdömt redan i sin födsel — dess liv måste lösas med ett får — Herren Jesus använde dock åsnan... Detta och mycket annat behandlar denna märgfulla predikan.

Mark. 11: 1—10.

På Bibelns språk symboliserar åsnan den fallna människan. Vi kan identifiera oss själva med åsnan. Jämförelsen kanske verkar som en förolämpning. Ibland funderar jag dock på vilka förolämpningen drabbar mest — människor eller åsnor? Det skulle vara mycket att inflika här, inte minst med tanke på det som vi dagligen konfronteras med, men vi går förbi detta. Det är kanske närmast en förolämpning mot åsnan att jämföra henne med människan.

I.

I Bibelns språkbruk är det i alla fall så, att åsnan är en bild på *den fallna människan.* Vi kan läsa om rena och orena djur i Gamla Testamentet och grundprincipen om dem kvarstår även i Nya Testamentet, även om symbolerna där fullbordats och verkligheten mött oss i Kristus. De rena djuren skulle ha vissa egenskaper. Vi läser om detta i 3 Moseb. 11: 2: "Dessa äro de djur, som I fån äta bland alla fyrfotadjur på jorden: alla de fyrfotadjur, som hava klövar och hava dem helkluvna och som idissla, dem fån I äta." Åsnan äger inga av dessa egenskaper, den betraktas därför som ett *alltigenom* orent djur.

Jag vet inte, om du känner till vad Bibeln säger om människan?

Det finns många som frågar sig, varför man skall behöva bli frälst, bli en kristen. Jag har en känsla av att man betraktar detta att bli frälst endast som ett byte av miljö, ett byte till en bättre och fördelaktigare social miljö och får uppleva vissa fördelar av detta. Precis som om evangelium endast skulle vara ett socialt reformprogram. Andra menar, att det här är fråga om livsåskådning och att man övergår till en ny, en kristen livsåskådning. Det finns andra människor återigen som säger: Vi är kristna, vi bor ju i ett kristet land. Det finns dock inte ett enda kristet land på jorden och har aldrig funnits. Det finns däremot kristna individer, kristna människor, som genom en pånyttfödelse och förlossningsakt varit med om en process, som betytt en övergång från mörker till ljus, från död till liv och från Satans makt till Gud. Det är således icke fråga om åskådning eller ett visst beteendemönster att bli frälst.

Vet du vad synd är för något?

Det är icke i första hand fråga om gärningar. Du måste förstå, att varken ditt barndop eller nattvarden är något kriterium på att du är en kristen. Det största hyckleri som förekommer i den s. k. kristenheten är, att skaror av yngre och äldre människor föres fram till nattvardsbordet utan att äga en personlig tros upplevelse. Det är allvarligare, att vi oupphörligt får vara vittne till att människor åberopar något, som saknar grund i Nya Testamentet.

När man kommer bort från detta och förstår, att dop och konfirmation inte på något vis löser frälsningsfrågan, jämför man sig med den stora hopen och menar, att man inte är större syndare än de andra. Istället tänker man på det goda man har gjort: man har uppfyllt ett moraliskt minimimönster, man har betalat skatt, man har skött sig gentemot sin arbetsgivare och fullgjort vissa andra förpliktelser. Man är med andra ord icke asocial eller kriminell och med detta menar man sig vara så hygglig, att man skall bli accepterad hos Gud.

Synden är icke i första hand en fråga om gärning — *det är en fråga om natur.* Alltså, dina

goda gärningar för dig icke ett enda steg närmare Gud. Bibeln kallar detta för döda gärningar — de gärningar vi gör för att blidka en sträng och dömande Gud, som vi har en känsla av bevakar oss genom vårt dåliga samvete. Man kan icke blidka Gud med goda gärningar. Överallt möter man människor, som tror, att det går. Exempelvis genom att gå till kyrkan på söndagsförmiddagen eller ge en liten del av sin inkomst till u-länderna. Genom att vara med i Röda Korset eller i någon annan räddningsaktion tror man sig kunna blidka Gud. Andra kan sträcka sig ännu längre, ja. t. o. m. till personliga uppoffringar. Detta för dock icke någon människa ett enda steg närmare Gud.

Synden är fråga om natur. Bibeln säger om dig och mig, att *vi är alltigenom orena* — vi befinner oss alltså i samma ställning som åsnan. Vi har inga som helst företräden i oss själva. Detta är ingen populär förkunnelse, men min uppgift är ej att försöka smickra dig för det goda du gör eller försöka fria till din gunst — jag ämnar säga dig sanningen om det Bibeln säger om oss människor: "Ingen rättfärdig finnes." Är du redo att skriva under detta — långt därifrån?

Så upplever du icke din situation och därför menar du, att allt är bra. Så här uttalar sig dock Gud om dig och mig. Vår ställning utan Kristus är enligt Guds ord hopplös — förlorad. Det är just därför, som Gud sände sin Son. Hela din och min situation är i första hand ett andligt problem, som måste lösas med andliga medel, d. v. s. det medel, som Gud själv har framställt. Vad är orsaken till vår olycka? Jo, skilsmässan från Gud, då gemenskapen med Gud upprättas, då sker denna underbara och härliga förlossning, som leder till liv — till ett nytt liv. Pris ske Gud!

II.

Syndens natur måste besegras — hur skall då detta ske? Det är vad vi nu skall betrakta.

Låt oss hålla oss till symboliken om åsnan.

Vi skall läsa vidare i Guds ord. I 2 Moseb. 34: 20 heter det: "Allt vad som bland åsnor öppnar moderlivet, skall du lösa med ett får, och om du icke vill lösa det, skall du krossa nacken på det."

Här möter oss det ställföreträdande lidandet. Åsnefålen vi läste om här ibörjan levde, därför att fåret hade dött i dess ställe. Åsnan var dömd till döden på grund av sin ställning — på grund av sin natur. Skulle den dock få leva, måste den lösas med ett får. Detta för våra tankar rakt in i det nya förbundet. Hemligheten till vår övergång från död till liv är, att Gud sände sin Son, som gick in i släktet och blev Guds Lamm, som borttog världens synd. Detta är fundamentala kristna sannningar. Åsnan levde, därför att fåret hade dött i dess ställe.

Ingenting förmår så att värma upp ett kallt hjärta och tina upp det frusna, som just sanningen om att Jesus dog för oss.

"Välsignad vare han, som kommer i Herrens namn! Hosianna i höjden!

"Det är en, som har dött istället för mig.
Fastän skyldig, jag friheten fick."

Hörde du? Fastän skyldig jag friheten fick — *fastän skyldig!*

Vi var, säger Paulus, genom vår natur hemfallna åt vredesdomen, men det straff, som rätteligen skulle ha drabbat dig och mig, gick i verkställighet på Golgata på det Offerlamm, som bar våra synder i sin kropp upp på förbannelsens trä. Detta är Bibelns frälsningslära.

En av de frågor, som mycket har diskuterats det sista årtiondet, är frågan om helvetet och den eviga pinan. Det finns absolut inga möjligheter för oss att med vanliga ord och uttryck tolka de oerhörda avgrunder av mörker, kval och nöd, som skilsmässan med Gud innebär. Men i ett par av Jesu egna ord och speciellt i ett av dem, där Han uttrycker vad det innebär, möter vi ett djup av lidande och mörker, som är kolossalt, detta då Han utbrister på korset: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig!"

Vet du vad helvetet är?

Det är att nödgas existera utan möjlighet till försoning med Gud.

Bibeln har sagt oss en mycket väsentlig sak beträffande helvetet, som många förbiser. Jesus säger, att det är tillrett för djävulen och hans änglar — icke för människorna. Din synd försonade Gud i Jesu Kristi ställföreträdande lidande på Golgata för snart 2.000 år sedan. Det finns icke en enda människa, som går till mörkrets boningar på grund av oförsonad synd! Synden är sonad, skulden betald, lösen är erlagd. Vad är då orsaken till att man går dit? Orsaken är otro. Jesus dog, för att vi skulle få leva. Han upplevde helvetets förbannelse, då gemenskapen med Gud bröts för att du och jag skulle få gemenskapen med Gud upprättad. Han dog istället för dig — det är Bibelns frälsningslära.

Då Jesus framträdde sade Han: "Jag är Vägen, Sanningen och Livet." Han var och Han är absolut i sina anspråk. Utan Honom finns inget liv, ingen sanning, ingen väg till Gud och frälsning. Utan Jesus är det mörker och död, förljugenhet och lögn, men i Honom möter vi sanningen personifierad, i Honom förenas Gud och människa, därför att Han tillika är både Gud och människa, Guds Son och Människosonen. Det finns ingenting, absolut ingenting som återstår att göra i Guds försoningsverk. När Jesus sade: "Det är fullbordat!" då var allt fullbordat — ingenting återstår att göra.

III.

Då inställer sig frågan: Hur skall vi få del av detta — hur skall vi få liv i Gud?

Här kommer sändebuden in i bilden.

Om vi nu använder oss av den sista delen av åsnefålens erfarenhet vi läste om, säger Jesus till sina lärjungar: "I skolen finna en åsnefåle stå där bunden, lösen den och fören den till mig."

Alltså, två lärjungar var befullmäktigade av Jesus att lösa det som var bundet. Jesus säger också på ett annat ställe — och jag tror, att det ligger en väldig auktoritet i detta: "Allt vad I lösen på jorden, skall vara löst i himmelen och allt vad I binden på jorden, det skall vara bundet i himmelen." Dessa ord är mer än påståenden, det döljer sig en andlig auktoritet bakom dem.

"Lösen den och fören den till mig", sade Jesus.

Situationen är ju den, att fastän Jesus har dött, fastän Han har möjliggjort gemenskap med Gud, föredrar den stora hopen av människor att vara bundna, att leva i slaveri, andligt slaveri. Det kan vara av flera orsaker. Man kan vara okunnig och man känner ej till frälsningens väg. Eller också kan det vara förstockelse — med hörande öron hör man ingenting och med seende ögon ser man ingenting. Jag vet inte, hur du har det, om det är av okunnighet eller förstockelse, som du fortfarande lever utanför gemenskapen med Gud? Vad som är väsentligt i detta sammanhang är, att Gud sänder sina tjänare. Paulus säger: "Han har anförtrott oss försoningens ämbete." Det är oerhörda anspråk vi framträder med då vi säger: "Det är Kristus som förmanar genom oss: Låten försona eder med Gud."

En undervisning sådan som denna är nödvändig, även om den förefaller torr. Detta därför, att här är det fundament, som hela vår tro vilar på — grunden för vår frälsning. Han sände sitt ord genom sina budbärare. Här kommer det befullmäktigade sändebudet in i bilden. Tänk om det riktigt kunde bli klart för oss, att vi har anförtrotts att vara Guds sändebud. På samma sätt som Kristus är vår ställföreträdare inför Fadern, är du och jag som tror på Jesus hans personliga representanter bland människorna på jorden.

Och vad är det för budskap vi frambär? Jo, det är glädjens budskap och det är hoppets budskap. Evangelium är ju faktiskt det enda glädjebudskapet i tiden — det är sanning! Se dig omkring, lyssna till rösterna i tiden! Hur är det med glädjen och med glädjens budbärare? De är sannerligen inte så många. Istället är det jobsposter, som oupphörligt når oss med sina sorgebudskap. Det är rapporter om lidanden, om nöd, svårigheter och problem från alla håll. Öppna en

Forts. på sid. 42

"NORRLANDSVECKAN" I KÄRRSJÖ

Av Irene Gustafson

Under alla tider har Guds folk samlats till högtid för att upphöja och prisa Herrens namn. Sådana högtider, eller som vi kallar det konferenser betyder mycket för Guds folk. Inte minst för sådana vänner som sällan har möjlighet att komma till möten. Det är verkligen stort att få komma tillsammans från olika platser i landet och uppbygga varandra på sin allra heligaste tro.

För andra året i följd samlades ett stort antal vänner till den s. k. "Norrlandsveckan" i Kärrsjö, som ligger 6 mil från Örnsköldsvik. Broder Erik Gunnar Erikssons föräldrar hade där upplåtit sin rymliga loge för konferensen. Det var jubel- och hjärtetoner från första stund i den lövade logen. Broder Erik Gunnar var verkligen glad över att få hälsa välkommen och vi förnam att det skulle bli en konferens av icke vanligt slag.

I god tid innan konferensen skulle börja hade man ordnat med en mängd praktiska detaljer. Många tältade och för andra fasta deltagare hade man ordnat med inkvartering i gårdar runt omkring i byn. Det finns gott om tomma gårdar i Norrland. I Gunnar Erikssons kök lagades det mängder av mat och Gud välsignade den så att det räckte till åt alla. Maten serverades i ett mattält ute på gårdsplanen. Allt var så väl ordnat i minsta detalj och Herren lönar dessa kära trossyskon som uppoffrat sig på detta sätt för Guds verk.

Varje dag samlades vi till bibelstudier kl. 12 och 15, då broder Arne Imsen undervisade om nytestamentligt församlingsliv. Det var verkligen djuplodande studier i Guds ord, då den Helige Ande levandegjorde sanningarna på ett mäktigt och rannsakande sätt. Det var så underbart att dag efter dag få sitta ner inför Herrens ansikte och ta emot undervisning, förmaning och kraft till att bli bättre rustad att i det dagliga vara en praktisk och enkel samt effektiv själavinnare.

En dag som säkerligen ingen kommer att glömma från denna vecka, var fredagen. Det var förkrosselse, nöd, smärta och tårar. Det var bekännelser om tillkortakommanden. Ja, det var med andra ord: VÄCKELSE i

Dop.

Stora skaror samlades på den lövade logen.

Sångare sjunger på Eric Ericssons lövade loge.

hjärtedjupet. Men vad underbart när reningsfloden från Golgata vällde in i förkrossade hjärtan! Vilken syn att få se unga och äldre inför Herren! Stundtals såg logen ut som ett slagfält. Ingen var mer än den andre. Alla behövde vi visionen och kallelsen förnyad och Herren stadfäste med sitt: "Jag vill bruka dig!" Dygnet runt var det bön och lovsång. Atmosfären var fylld av Herrens heliga närvaro.

Varje kväll var det väckelsemöten, som blev verkliga jubelmöten. Vittnen från olika håll talade smorda av den Helige Ande om Guds dråpliga gärningar. Många unga och äldre vittnade om vad Herren har gjort i deras liv. Många blev satta i brand för himmelen och var nu beredda att i sin bygd vittna om Jesus bland nära och kära och andra som man kommer i kontakt med.

Herren gjorde underbara ting i dessa möten. Själar som blev frälsta, döpta i helig Ande och eld, sjuka helade och avfällingar upprättade. All ära till Jesus! Lovsångsbruset steg stundtals så att det ibland var nästan omöjligt att höra vad den som satt bredvid sade. Vad underbart med denna kristallklara lovprisning till Lammets ära! Ju högre lovsången steg ju mer flödade välsignelserna! Ett oväntat inslag i konferensen var det då ett 25-tal deltagare spontant beslöt att hjälpa till med att hässja hö för lantbrukarna i byn. Det hässjades hö av hjärtans lust och fröjd. Det blev ett vittnesbörd om att vi är vanliga, enkla människor.

Veckan gick fort och på söndagen var det avslutningsmöten. Förmiddagsmötet var en underbar glädjestund, då vi fröjdades inför Herren. På eftermiddagen döptes några unga vänner nere i Kärrsjön. Vi gick en trosmarsch ner till sjön. Det hördes säkerligen vida omkring när vi spelade och sjöng på vägen ner.

Säkerligen lämnade ingen Kärrsjö oberörd av den himmelska kraften. Gud vare tack för att vi nu får tränga ännu längre in i troslivet. Gud uppenbarade många underbara saker under denna veccka och ännu mer vill Han visa oss i sitt Ord när vi är öppna för den helige Andes ledning med våra liv.

Många är det som tackar och prisar Herren för veckan i Kärrsjö och däri instämmer jag helt.

Ur ÖRNSKÖLDSVIKS ALLEHANDA

MARANATA blev slåtterhjälp för Kärrsjöbönder

JORDBRUKARNA i Kärrsjö, Björna, fick verklig fräs på slåttern häromdagen tack vare ingripande från ett högst oväntat håll. Ett 25-tal deltagare i den stora Maranata-konferens, som under den senaste veckan hållits i Kärrsjö tog nämligen helt sonika hogaffeln från bonden, som just slagit sin första vall och sade, att här skall jobbas. Och i spetsen för denna gratishjälp gick Marnatas ledare, pastor Arne Imsen, som bl. a. körde slåttermaskin, samt pastor Gunnar Eriksson, f. d. Kärrsjöbo.

SEX BÖNDER i by fick på detta sätt flinka och arbetsvilliga personer, både manliga och kvinnliga, till hjälp ute på sina ägor i tre dagar. Att på detta sätt i praktisk bemärkelse tillämpa sin kristna tro är värd all aktning och bönderna i Kärrsjö vill genom ÖA framföra ett hjärtligt tack för denna spontana aktion. Särskilt välkommen blev hjälpen för de bönder, som endast har sin maka och något barn till hjälp under denna arbetsamma tid. De lät verkligen solen skina över byn.

Publik i Borlänge.

Eric-Gunnar Ericsson berättar på denna och följande sidor i bilder och ord om sina mäktiga upplevelser i väckelsetältet sommaren 1965.

Skaror har samlats — syndare har upplevt frälsning, sjuka har helats och elden har fallit över längtande själar . . .

↑

Sigrid och Marita sjunger tillsammans med Arne Imsen.

Eric-Gunnar sjunger tillsammans med den stora, jublande sångarskaran.

←

Sverige är ett missionsland av stora mått. Ett land som mer än någonsin tidigare behöver få del av evangelium.

Jesus kommer snart igen! Guds ord går i uppfyllelse. Domen kommer att snart gå ut över Sverige, men ännu är Nådens dag. Nådens, men också arbetets och offrandets dag.

För vårt evangeliseringsarbete har vi inköpt ett nytt tält med 500 sittplatser, därtill också musikinstrument och högtalarutrustningar.

På den ena platsen efter den andra har denna sommar det nya väckelsetältet rests. Tältet har kväll efter kväll fyllts av hungrande och längtande skaror. Gud har blottat sin arm och stora och underbara är Hans gärningar. Syndare har upplevat rening, dop i vatten och helig Ande, sjuka har upplevat hälsa.

Tältsommar-65 är nu över. När jag ser tillbaka på dessa månader med möten på olika platser i landet, fylls jag av tacksamhet över vad Gud har gjort.

Om jag skulle lämna en utförlig rapport över vad som skett skulle det bli en mycket lång redogörelse. Jag vill därför endast ge några glimtar om vad Jesus förmår göra i dessa dagar.

Vi började i Falun.

Vi började våra tältmöten i Falun under maj månad. Redan i det första mötet förnam vi en underbar segeratmosfär. Det är underbart när väckelsen finns i vännernas hjärtan och tron på att Jesus är densamme i dag, icke är ett slagord bara, utan en levande visshet, därför att man har upplevat Honom i sitt eget liv. Tillsammans med evangelisterna Marita Hammar och Sigrid Andersson blev vi ett arbetslag som med den levande visionen i hjärtat kväll efter kväll gick till anfall mot Satans fästen och resultatet uteblev ej. Väckelsens ande verkade och snart kom de första syndarna till korset. Jag kan ej glömma den kväll då ett par unga makar kom gången fram för att överlämna sina liv i Mästarens hand. Senare kom flera ungdomar. Det var tårar, bön om rening, jubel och lovsång både bland änglarna i himmelen och bland de troende i tältet. Så fortsatte det kväll efter kväll.

I avslutningen under pingsthelgen blev det i sanning pingstmöten. Broder Henning Thulin predikade då med kraft pingstens budskap. Två härliga dopförrättningar hölls i Falun och flera blev också döpta i Ande och eld. En syster från Gävle fick sitt eldsdop och jag såg själv hur den helige Ande föll över henne, då hon i samma ögonblick begynte tala med nya tungor. Vad som skedde denna dag skulle fylla många sidor — jag prisar Gud för väckele med eld och kraft.

Sedan kom turen till Sandviken och Gävle.

Vi rev tältet för att dagen därefter resa det i Sandviken. Första mötet hölls redan samma kväll. Vi slet hela dagen och det första mötet blev också slitsamt. Och kampen fortsatte i de närmast liggande mötena, men stora skaror samlades och det gick till seger också i Sandviken med syndare vid korset.

Broder Arne Imsen kom oss till hjälp och blev till stor välsignelse med sin radikala och genomträngande förkunnelse. Två härliga dopförrättningar fick vi också ha i Sandviken. Brandkåren stod till tjänst med att fylla dopkaret. Brandbilen gjorde utryckning inte för att släcka elden den här gången, utan för att sprida den och hjälpa oss utföra Guds vilja. Efter Sandviken restes tältet i Gävle. Också här upplevde många syndare frälsning och blev döpta till Kristus.

Åter till Dalarna.

Efter Gävle flyttades tältet till Rättvik. Det var första gången ett Maranatamöte hölls på denna plats. Kväll efter kväll fylldes tältet av längtande människor och många mötte Gud till förnyelse och hälsa, både till kropp och själ. Det är underbart att se hur människor med olika religiösa etiketter, men med en gemensam längtan att få mera av Jesus också får uppleva något i våra möten. Jesus har knutit sina löften till sitt eget ord. Den som vill kan komma. Källan är öppen för alla. I avslutningsmötena fick vi också döpa två nyfrälsta till Kristus. Rättvik är öppet för evangelium.

I Örebro.

Efter Rättvik flyttades tältet till Örebro, där församlingen mangrant mötte upp. Kväll efter kväll samlades också här skaror av ofrälsta under tältdukarna för att lyssna till livets ord. En broder som i många år varit bunden av sjukdom upplevde härlig helbrägdagörelse när han satt och lyssnade till trons budskap. Även här fick vi i avslutningsmötena döpa nyfrälsta till Kristus.

Nästa plats var Borlänge.

En underbar väckelseanda var från första mötet rådande. Ondskans makter var också i rörelse. Flera möten försökte djävulen förstöra, men vi lät ej modet vika. Med oss är Herren Sebaot. Broder Bertil Fredriksson fick en kväll ett slag

så han i medvetslöst tillstånd måste föras till sjukhus. Troende som är vana vid den stillhet som råder i kyrkorna blev förskräckta. Skall vi strida mot de onda makter som råder får vi bereda oss på motangrepp. Men Jesus har segrat och med Honom segrar vi. Och medan ondskans makter försöker hindra väckelsen så sker under. Tack och lov!

Talet om korset är en dårskap för dem som går förlorade, men för oss som bliva frälsta är det en Guds kraft. Blodet är en källa till rening från alla synder. Blodets kraft verkade underbart i våra möten och snart fick vi också bärga de första kärvarna. I de flesta mötena fick vi bedja med syndare. Överbevisade om synd, genom den helige Ande, sökte de sig fram till Honom som gör under. Under tältdukarna prisade och lovade en frigjord skara människor Gud för Hans nåd och kraft uppenbarade i Jesus Kristus. Från de nyfrälstas läger ljöd sången: Synd och värld farväl för evigt, aldrig får du mig igen... Kväll efter kväll förkunnades frigörelsens budskap och då de nyfrälsta ville bli döpta till Kristus ordnade vi också här i avslutningsmötena en härlig dopförrättning.

Från Borlänge blev det en lång resa med tältet — ända till Skåne.

I Malmö hölls sommarens sista kampanj.

Det blev här som på alla andra platser; djävulen rasade och Gud verkade. En morgon ropade tidningarnas löpsedlar ut att en polisman blivit nedslagen med en järnkätting — så blev mötesbesökarna behandlade i Maranatatältet. Men vi behöver inga järnkedjor. Vi har ett starkare vapen i vår hand: Evangelium. Pris ske Gud!

Även här blev syndare frälsta och Guds folk förnyade.

När jag tänker tillbaka på den gångna sommaren och på allt vad jag sett Jesus göra, fylls mitt hjärta av tacksamhet att Han har tagit mig i sin tjänst, att jag får vara med i denna härliga väckelse och föra den store Konungens budskap vidare.

Erik Gunnar Eriksson

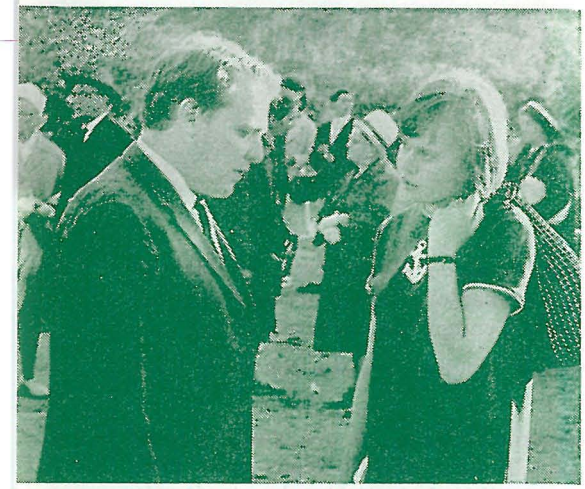
↑ *Märta Berg och Gunilla Fredriksson sjunger i tältet.*

Eric-Gunnar tillsammans med dopkandidater i Borlänge. ←

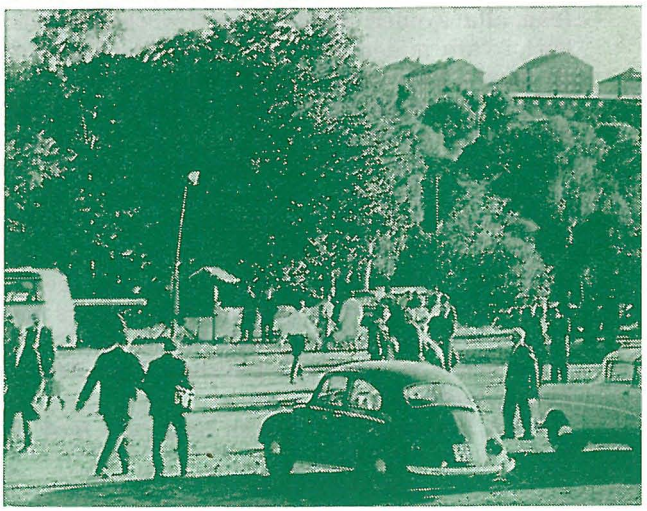

1

2

3

VÄCKELSE I T

Av Ragny Sundströ

Det är åter mötesdags i det stora tältet under Skanstullsbron i Stockholm. Det sjuder av liv och rörelse överallt. Skaror av människor samlas, unga och gamla, små och stora, ty man samlas omkring Honom som är Livet. Det ungdomliga inslaget dominerar. —

Sångarna stämmer sina instrument, hälsar på varandra och hos alla ligger den aktuella frågan närmast: Vad skall ske i detta möte? Vad skall Jesus göra i kväll? att det skall kväll. Jesus vets barn är ske och det ofrälsta ungd ror för att som är så ny dem. Många ett väckelsen rit på *ett* mö inte låta bli Det är någo och förskräc

4

5

de väckelsebudskap. Den som ej vill lämna sin synd utan helst sova i den, kanske drar sig för att komma tillbaka. Alla känner instinktivt att här finns en makt som rår på allt. Gud tvingar dock ingen till frälsning. Människan har fått sin fria vilja. Men de flesta kommer tillbaka, ty man är intresserad av detta nya. —

Det är så roligt att se alla glada ungdomar på plattformen när de med inspiration och inlevelse sjunger och prisar Gud. Man börjar undra om inte dessa ändå har något som är bättre än det de själva har. Så börjar Guds Ande verka på hjärtana. Den ena efter den andra kommer till Jesus och mottager härlig frälsning och frigörelse. Bojorna brister och så brister själen ut i lovsångsljud: Du store Gud! Du store Gud! Avfällingar blir upprättade, längtande blir andedöpta, sjuka blir helade. Hur kan detta ske? Därför att Jesus är där och är verksam på samma sätt som då Han personligen vandrade härnere.

Gud vill att alla som tagit emot honom som sin personlige Frälsare skall viga sina liv till helig tjänst.

Tiden hastar! Snart är det sista tillfället förbi. Vi skall redogöra för hur vi har förvaltat det pund Herren givit oss i livet. Du har fått för intet så giv då för intet. —

Man blir så gripen när man går i eftermötena och talar med de unga. De är så öppna och ärliga. De flesta längtar efter något som kan fylla tomrummet i deras själ. De längtar efter kärlek, verklig kärlek. Vill du som är frälst leva ett rikt och härligt liv och bli till välsignelse, så skall du be Jesus ge dig en stor kärlek till syndaren. Det berikar ditt eget andliga liv och du får bärga dyrköpta själar för evigheten. Jesus kommer mycket snart. Maranata!

Ragny Sundström.

7

6

1. Agne Bark. 2. Arne Imsen i samtal med blivande evangelist. 3. Elgitarrister. 4. Publikbild. 5. Tältplatsen under Skanstullsbron. 6. Arne Imsen. 7. Även barnen var med i lovsången.

-TET

. är inställd på
något just i
där och beho-
Då kan under
r också. Den
n samlas i ska-
na till detta,
ör de flesta av
aldrig varit på
Har man va-
an man nästan
gå dit igen.
n både lockar
detta gripan-

Gunnel Friberg och Gunnel Dahlgren.

Berta Svensson sjunger.

VÄCKELSE – TÄLTET

Här är tältet rest vid Skanstullsbron, Stockholm.

Donald Bergagård.

Maranataförsamlingen i Jönköping har under året inköpt ett nytt, stort mötestält för att under sommarmånaderna kunna bedriva ett bättre evangelisationsarbete genom att nå människor som aldrig besöker en kyrka eller möteslokal.

Tältmötena började i Jönköping på våren, då Väckelse-Tältet, som det kallas, invigdes för sitt ändamål, VÄCKELSE, syndares frälsning, Guds barns förnyelse, och för att Guds kraft skall bli mäktigt uppenbarad även till helande av sjuka kroppar.

Efter nära tre veckors möten flyttades tältet till Vetlanda där även mäktiga möten hölls och Guds ord hade framgång.

Nästa plats blev sedan Falköping där också midsommarkonferensen hölls under mötesserien. Mycket folk var samlat och Gud stadfäste sitt ord.

Därefter kom turen till Söderåkra, ett litet samhälle söder om Kalmar. Guds ord och Anden var även där i verksamhet, så att några blev frälsta och flera förnyade sitt trosliv. Nu har vännerna efter tältmötesserien fortsatt mötena i en lada där en ändamålsenlig lokal inretts. Fem soldater från Frälsningsarmén blev under tältmötesserien där påminda om dopet och lät sig döpas i vatten i ÖM-församlingen i Lyckeby. Ära till Jesus!

Bockara stod sedan i tur där två veckors starka väckelsemöten hölls. Många var gripna och stod nära Guds rike och Guds folk mottog förnyelsen i Anden.

Stockholm var nästa plats för Väckelse-Tältet där stora skaror samlades kväll efter kväll för att lyssna till budskapet och många blev i dessa möten frälsta. Herrens kraft verkade.

Slutligen kom så tältet tillbaka till Jönköping igen där två veckors mötesserie hölls i tältet. Tältet måste sedan tas ned på grund av otjänlig väderlek och dåliga markförhållanden. Men Guds nåd fortsätter alltfort att verka i de lokaler där församlingen har sina möten.

Under denna sommar har många predikanter besökt Väckelse-Tältet och vi tackar Gud för vad HAN gjort genom sitt ord och Ande. Herren har verkat med ordet och stadfäst det med under och tecken. All ära tillhör HONOM.

Donald Bergagård

"SÅSOM DET SKEDDE PÅ LOTS TID..."

Predikan i sammandrag av Anders B. Andersson

Mycket är ovisst om utvecklingen i världen.

Vetenskap och teknik har firat stora triumfer och på olika områden gjort häpnadsväckande upptäckter — mänskligheten håller andan inför vad som härnäst kommer att ske. — Den som läser sin bibel vet dock, att inför en oviss framtid är *en* sak alldeles viss: JESUS SKALL SNART KOMMA TILLBAKA TILL JORDEN IGEN.

Han har sagt detta själv: "I min Faders hus äro många boningar; om så icke vore, skulle jag nu säga eder, att jag går bort för att bereda eder rum. Och om jag än går bort för att bereda er rum, SÅ SKALL JAG DOCK KOMMA IGEN och taga eder till mig..." Joh. 14: 2—3.

Jesu lärjungar talade också alla mycket ofta om denna händelse. Låt mig bara få citera Paulus: "TY HERREN SKALL SJÄLV STIGA NED FRÅN HIMMELEN, och ett maktbud skall ljuda en överängels röst och en Guds basun..." 1 Tess. 4: 16.

Alla har vi hört att Jesus skall komma tillbaka — ingen av oss vågar väl heller öppet förneka sanningen av denna Skriftens lära! Men är detta verkligt för oss — väntar vi Honom? —

När skall då denna händelse äga rum? Och vad är det som skall ske i samband med Hans återkomst? Hur gestaltar sig livet på jorden? Vem skall kunna möta Honom med fröjd? — Är inte allt detta frågor, som vi alla gör oss inför tanken på Jesu återkomst?

Guds ord ger mycket bestämda svar på dessa frågor. Jesus har också själv gjort tydliga och klara uttalanden om dessa ting.

I de ord jag först citerade, drar Jesus en skarp parallell mellan Lots tid och den tid då Han är att vänta tillbaka.

"SÅSOM DET SKEDDE PÅ LOTS TID... ALLDELES PÅ SAMMA SÄTT SKALL DET SKE DEN DAG, DÅ MÄNNISKOSONEN UPPENBARAS..."

Vad var det då som kännetecknade Lots tid?

I.

På Lots tid stod man inför en av historiens allra största hemsökelser — den kom också. —

Vill Du göra Ditt hem lyckligt?

1. Lär att behärska dig själv och vara tålig och saktmodig, isynnerhet om du är illamående, nedslagen eller retad. Sök hjälp hos Gud i bön.
2. Fatta aldrig ett beslut, sätt aldrig igång någonting, förrän du lagt fram saken för Gud och är viss om Hans vilja.
3. Kom ihåg, att hur dyrbar talets gåva än är, finns det tillfällen, när det är lika viktigt att kunna tiga.
4. Vänta icke för mycket av andra, utan kom ihåg, att alla har en syndig natur. Om vi vill att andra skall förlåta och ha fördragsamhet med oss, skall vi också förlåta och fördraga andras oarter.
5. Giv aldrig ett skarpt svar på ett vredgat ord. Det är det *andra* ordet, som sätter trätan igång.
6. Vakta dig för *en första* misshällighet med någon.
7. Öva dig att tala med ett mjukt tonfall i rösten.
8. Tala vänliga, uppmuntrande ord, tala sådant, som kan glädja så ofta tillfälle erbjuder sig.
9. Studera alla hemmets medlemmar och ha deltagande med allas svårigheter och bekymmer, huru obetydliga de än kan vara.
10. Giv akt på och undvik även småsaker, som kan vara till plåga och obehag för andra.
11. Lär dig att försaka dig själv, dina egna tycken och meningar, avväg noga ditt sätt att gå tillväga, och låt andras tycken och tankar betyda något för dig.
12. Vakta dig själv för allt förtal, all klandersjuka, allt skvaller och lyssna aldrig till dem som bär sådant i skölden.
13. Tyd allt till det bästa. Antag aldrig, att någon har en dålig bevekelsegrund för sina handlingar, såvida du icke har säkra bevis därför.
14. Är du husfader eller husmoder, regera alltid med barmhärtighet, ty så gör Gud.

Guds ord säger: "På den dag, då Lot gick ut från Sodom regnade eld och svavel ned från himmelen och FÖRGJORDE dem allesammans." Luk. 17: 29.

Denna hemsökelse kom såsom en Guds straffdom över människornas ondska. "Och städerna Sodom och Gomorra lade Han i aska och DÖMDE DEM till att omstörtas: Han gjorde dem så till ett varnande exempel för kommande tiders ogudaktiga människor", skriver aposteln Petrus. 2 Petr. 2: 6.

Gud hade berett dessa männskor tillfälle till bättring. Gud låter sig aldrig vara utan vittnesbörd. Även på Lots tid fanns rättfärdighetens förkunnare. Där fanns mitt i Sodom Lot själv. I dessa städers närhet drev också Abraham sina hjordar i bet. Och här skymtar också en av gamla förbundets märkligaste gestalter, Melkisedek, som var konung i Salem och präst åt Gud den Högste, denne man åt vilken Abraham frambar tionde och vars namn betyder Rättfärdighetens konung. Hebr. 7: 1—3.

Men människorna hade inte lyssnat till deras budskap. Lugnt fortsatte de sitt liv, åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde.

Men en dag kom Guds hemsökelse. —

"... Alldeles på samma sätt skall det ske på den dagen då Människosonen uppenbaras."

Jordens innebyggare står således ännu en gång inför en hemsökelse, och av den mest katastrofala karaktär som kan tänkas. "Men de himlar och den jord som nu finnas, de hava i kraft av samma ord blivit sparade åt eld, och de förvaras nu till domens dag, då DE OGUDAKTIGA MÄNNISKORNA SKOLA FÖRGÅS ... Men Herrens dag skall komma såsom en tjuv, och då skola himlarna med dånande hast förgås, och himlakropparna upplösas av hetta, och jorden och de verk som äro därpå brännas upp." 2 Petr. 2: 7—10.

I Uppenbarelsebokens sjätte, sjunde och åttonde kapitel berättas om denna hemsökelse och Guds vredes dag. Det är fasansfulla ting som där avslöjas och vilka skall äga rum på vår jord i denna tidsålders slutepok, då Guds domsbasuner ljuder och Guds vredes skålar utgjutes över jorden. "Och himmelens stjärnor föllo ned på jorden, såsom när ett fikonträd fäller sina omogna frukter då det skakas av en stark vind. Och himmelen vek undan, såsom när en bokrulle rullas tillhopa; och alla berg och öar flyttades bort från sin plats. Och konungarna på jorden och stormännen och krigsöversterna och de rika och de väldiga, ja, alla, både trälar och fria, dolde sig i hålor och bland bergsklippor. Och de sade till bergen och klipporna: Fallen över oss, och döljen oss för dens ansikte som sitter på tronen och för LAMMETS VREDE. Ty deras vredes stora dag är kommen, och vem kan bestå?" Upp. 6: 13—17.

Men ännu är Nådens dag — än bjuder Gud människorna allerstädes att de skall bättra sig. Men det kommer således en dag när frälsningens budskap ej längre skall förkunnas, en dag, då hemsökelsens ögonblick är inne — alldeles såsom det skedde på Lots tid.

II.

På Lots tid levde människorna ett hejdlöst syndaliv och hängav sig utan hämningar åt laster av olika slag — därför kom Guds straffdom. Herren själv sade: "Ropet från Sodom och Gomorra är stort och DERAS SYND ÄR MYCKET SVÅR." 1 Mos. 18: 20.

Helst önskar man draga en skymmande slöja över det liv man levde på Lots tid. Där förekom de synder om vilka Skriften säger: Sådana saker må icke ens nämnas bland eder. — Lot fick dagligen bevittna deras ogärningar och lösaktiga vandel och han plågades dag och natt i sin rättfärdiga själ. Men nu var deras syndamått rågat. Ropet hade uppstigit till Gud. Vilket rop? Jo, ropet från skövlade hem, ropet från förförda och förstörda unga människor, ropet från försmådda hustrur och övergivna män!

Man kan inte synda hur mycket som helst och hur länge som helst. Det kommer en dag då Gud säger sitt: Hitintills, men inte längre!

Så skedde på Lots tid. —

Det är inte svårt, att här finna parallellen mellan Lots tid och vår. Aldrig har väl människorna hängivit sig åt ett så hejdlöst och ohämmat syndaliv som i vår tid. Det heliga drages i smutsen, kristna normer skrattas ut, moral och anständighet betraktas som hopplös efterblivenhet. — Hur fort har inte utvecklingen gått! Och denna moralens upplösning är icke en isolerad företeelse i vårt land — utvecklingen har gått i samma riktning runt om i världen.

Jag kan inte undgå att här nämna två saker som skett i vårt land under det sista året, händelser, vilka utvisar huru långt utvecklingen verkligen nått.

Den unge regissören mottog några månader senare ett pris på nära en kvarts million kronor

En ung man regisserar en film, som i oanständighet överträffar allt vad som tidigare visats på en biograf. Den statliga censuren slår till — denna film får icke visas. Men en stark opinion kräver dess frisläppande. Saken blir föremål för oändliga debatter, man och man emellan, i press, radio och TV. Saken blir slutligen föremål för behandling på högsta nivå och riksdagen beslöt dess frisläppande.

Men inte nog med detta!

för sin skapelse, av medel avsedda för kulturella ändamål. —

Det andra jag åsyftar är de båda pornografiska böckerna Kärlek I och II, som nyligen utkommit. Redan innan dessa böcker hade lämnat tryckpressarna förelåg åtal mot förläggaren, under åberopande av pornografilagstiftningen. Då skedde något märkligt. Vårt lands justitieminister signalerade klartecken för deras utgivande, utan att ens ha rådfört sig med någon juridisk eller annan expertis, i hithörande frågor. På mindre än en vecka såldes över 30.000 exemplar av dessa böcker. Böcker, bräddfulla av oanständigheter liknande dem som sexualdårar i halvmörkret brukar klottra på skamlighusens väggar, och som naturligtvis saknar allt litterärt värde. —

Ropet har nu ännu en gång stigit upp till Guds tron. Ännu en gång börjar syndamåttet rågas. Guds långmodighet håller ännu en gång på att taga slut, och än en gång skall Han i sin vrede hemsöka släktet för deras synd.

Alldeles som det skedde på Lots tid, skall det ske den dag då Människosonen uppenbaras.

III.

På Lots tid lät Gud mycket tydligt för några människor utsäga när hemsökelsens ögonblick var inne. —

Det finns i Första Mosebok det adertonde kapitlet en mycket märklig skildring av huru Abraham får besök av Herren Gud själv. — Gud har beslutat att förgöra Sodom, men innan detta sker, säger Han: "KAN JAG VÄL DÖLJA FÖR ABRAHAM VAD JAG TÄNKER GÖRA?" — Och i fortsättningen berättas om huru Gud delger Abraham sitt beslut, och huru Abraham dröjer kvar inför Guds ansikte i bön för de människor hemsökelsen skall drabba. Abraham levde så nära Guds hjärta, att Gud ingenting kunde göra utan att Abraham också fick reda på det. Den rättfärdige Lot fick, där han levde i Sodom, också bud från himmelen om det som skulle övergå staden. När hemsökelsen kom var han därför beredd och han gjorde också vad han kunde för att människorna i hans omgivning skulle vara beredda.

Alldeles som det skedde på Lots tid, skall det ske den dag då Människosonen uppenbaras. —

Gud låter också idag sina tjänare och alla dem som lever Hans hjärta nära, veta vad snart skall ske.

Är det inte något av detta, som möter oss i Jesu liknelse om de tio jungfrurna, som gått ut för att möta brudgummen?

"Vid midnattstiden ljöd ett anskri: SE BRUDGUMMEN KOMMER! GÅN UT OCH MÖTEN HONOM." Matt. 25: 6.

Anskriet, väckelseropet, som ljöd i nattens mörker, vad var detta? Jo, det var Gud som ville bereda sitt folk.

När Jesus kommer tillbaka skall han därför också finna en skara som är beredd för Hans ankomst. —

Det ljuder idag ett väckelserop över världen: Se brudgummen kommer! Maranata! Det är Gud som än en gång låter sitt folk få reda på vad som snart skall ske. —

Sovande kristna står upp ur sin sömn, oförståndiga och försumliga jungfrur har vaknat upp för att söka olja till sina lampor. Nu måste lampan brinna klart! Nu är brudgummen snart här! Den Helige Ande faller ännu på vår jord. Genom profetia och tungotal talar Gud idag. Och den som har öra han höre vad Anden säger i församlingarna — såsom på Lots tid talar Gud om för sina vänner vad som snart skall ske. —

IV.

Låt oss till slut lägga märke till huru Gud på Lots tid inte förgjorde den rättfärdige med den ogudaktige. Inte förrän Lot lämnat Sodom kom hemsökelsen. "Men Han frälste den rättfärdige Lot ... Så förstår Herren att FRÄLSA DE GUDFRUKTIGA ur prövningen, men ock att under straff förvara de orättfärdiga till domens dag." 2 Pet. 2: 7—9.

Så handlade Gud då — så skall Han handla ännu en gång. —

"Såsom det skedde på Lots tid ... alldeles på samma sätt skall det ske den dag, då Människosonen uppenbaras ..."

Skulle Han, som är hela världens rättvise domare, förgöra den rättfärdige tillsammans med den ogudaktige? Nej, nej, nej! "TY GUD HAR ICKE BESTÄMT OSS TILL ATT DRABBAS AV VREDE, UTAN TILL ATT VINNA FRÄLSNING genom vår Herre Jesus Kristus." —

Guds folk behöver ej vänta på vrede, hemsökelse och dom, utan på frälsning och förlossning. Kristi tjänare väntar ej på Antikrist — de väntar på Kristus —, de väntar icke på vedermödan de väntar på Bröllop.

När vedermödan rasar på jorden och Antikrists härar drager mot Harmageddon då firar Lammets hustru bröllop i himmelens salar vid änglaskarors jubelsång.

Innan vreden går ut över jorden har en röst ljudit från himmelen: KOM HIT UPP! Och brudgummen har mött sin brud och fört henne in i sina gemak.

Innanför eller utanför bröllopssalen en gång? Var skall du stå? — Amen!

DEN GAMLA FLODEN

Av Nils Holmstrand

Från ädlingarnas borg och templets pelargångar
ha flydda tiders sökare och syndafångar
fått vända om med sorgen av ett brustet hopp.
Det var där enkla fromma sig ett läger redde
i armod och i nöd det stora undret skedde
och livets evigt friska vattuström sprang opp.
Gud söker ej de mäktigaste, härligaste.
Han söker blott de ödmjukaste, ärligaste.
Från templet går vår Mästare ännu och gråter.
Vad folkets man har givit, finner folket åter.

Så brusade den ock igenom Sveriges dalar,
den starka älv, vars åska stundom talar
ännu i dånande och vilda vårflodsfall.
Den sprängde dammarna, den ryckte allting med sig.
Den släkte törsten hos ett folk, som ängsligt vred sig
i kval och marter under tyngden av sitt kall.
Där prästen givit tappt och stod i rådlös bävan,
där idealismen fruktlöst gav sig ut i strävan
att ge förnuftets ljus i lastens mörka värld,
där stormade dess friska våg de grövsta fästen
och grep ibland om både folket och om prästen
och skänkte nya, bättre mål åt deras färd.

Nu har vår starka flod fått gamla säkra bäddar,
går endast då och då utöver sina bräddar,
stör sällan människorna i deras stilla ro.
Ty under hälften av ett sekel hann man bygga
så säkra vallar, att de djärvaste helt trygga
vid flodens stränder kunde reda sig ett bo.

Du väckelsernas folk, sök dina källor åter!
Den gamle kolportören står i dag och gråter
vid dina frasers sirlighet och tomma ljud.
Väl har du högre tak att bo och tala under,
och skälen för din tro stå väl på bättre grunder,
och du har större ord om Gud, men har du — Gud?

Säg, varför spränger ej som förr den starka floden
de dammar, som man rest emot dess våg i dag?
Säg, ha vi rätt att skriva våra stolta oden
till män, vars kraft vi sakna, säg, har du, har jag?

När nu sommaren är slut och jag försöker att erinra mig alla möten och upplevelser som mött oss under sommarens kampanjer, känner man sig väldigt liten inför allt som Gud genom enkla människor utfört och vill utföra i vårt land. Det är många episoder som dyker upp i minnet och som jag gärna vill berätta om. Jag önskar att det ska bli till uppmuntran och förnyelse i troslivet för många.

Gud är densamme som fordom.

Guds kraft är utgjuten i dag på ett sätt som aldrig tidigare förekommit. Vi lever i den sista tiden innan Jesus kommer. Synden överflödar, med Nåden överflödar ännu mer. Världens krafter är våldsamt verksamma i dag, men Guds kraft är starkare och vi går segrande fram i varje strid! Det upplever vi och vittnar med stor frimodighet därom.

Dop i Hjälmseryd.

RUNO ERIXON berättar om sommarens tältmöten

Nu till sommarens tältmöten.

Jag vill säga som Paulus: "Av den nåd som blev mig given", öppnades det på ett underbart sätt för mig att med stöd av några vänner i Ljungby inköpa ett stort mötestält för ett mycket fördelaktigt pris. Utan hjälp av dessa vänner och Herrens stora nåd hade detta aldrig kunnat genomföras. Vi gick till verket med stor frimodighet och iver för att vinna själar för himmelen. Den första kampanjen började i Hjälmseryd, en plats i närheten av Lammhult i Småland. Där restes tältet på order av Jesus själv. Vi fick också under de fem veckor som tältet stod där, uppleva märkliga ting från Gud. Folk strömmade till i stora skaror kväll efter kväll. Det var många som ej kunde beredas möjlighet att få plats inne i tältet. Med stort intresse och djupt gripna samlades hundratals även utanför tältväggarna. Evangelium predikades till frälsning och frigörelse. Vi hade en härlig dopföreställning där flera nyfrälsta följde Jesus i dopets grav.

Efter dessa veckor fortsatte vi i Sävsjö. Cirkusplatsen upplåts välvilligt av stadens myndigheter. Många kanske trodde att det var "cirkus" som kom till sta'n. Men i stället för underhållning och pajaskonster mötte sävsjöborna ett levande och skarpt budskap till frigörelse för hela människan. Guds församling tågar fram och överallt där evangelium förkunnas upplever människor dess kraft.

Tältet flyttades så norröver till Uppsala. På en plats som ej tidigare använts för detta ändamål kunde vi resa tältet och inbjuda människor till våra möten. Tidigare verksamhet i Uppsala har skett genom sporadiska möten av vännerna i Stockholm med bröderna Arne Imsen, Rune Gelinder samt Helge Erixon i spetsen.

En handfull vänner i staden hade genom regelbundna bönemöten förberett denna mötesserie. Resultatet lät inte vänta på sig. Redan från starten kände vi hur Gud välsignade på ett särskilt sätt. Många var de som spådde oss ett misslyckande. Somliga menade att vi inte hade något att uträtta.

Det var redan ett tält rest i staden, nämligen John Hedlunds korstågstält. Där samlades hela Uppsalas frikyrklighet, från metodister till pingstvänner, under alliansens brokiga fana, medan vi samlades under det underbara väckelseropet MARANATA — Jesus kommer!

Från kampanjens början frälste Jesus syndare, döpte i Helig Ande, helade sjuka och delade ut av sina nådegåvor. Vissa kvällar var plattformen full av människor, som sökte sig fram för att möta Jesus. Vilken underbar seger blir det inte när Guds fulla evangelium predikas. Himmelen jublar, men helvetet

rasar när Guds församling tågar fram!

Efter sex intensiva veckor avslutades kampanjen i vårt tält. Närmare bestämt den 10 okt. Tältsommaren — 65 är slut men väckelsen fortsätter att brinna. Gud fortsätter att verka genom alla de möten och sammankomster som sedan dess hållits och kommer att hållas i vårt land, tills Jesus kommer tillbaka för att hämta oss hem till bröllopet i himmelen. Brudeskaran växer dag för dag, på varje plats i vårt land och över vår jord!

Må Gud välsigna alla dem som medverkat genom förbön, offer, vittnesbörd och sång. Gud har givit oss alla möjligheter. Låt oss i Jesu namn utnyttja dessa tills Han kommer på den brustna skyn!

MARANATA!

Runo Erixon

SÄRLAREGN

150 sånger

för

enskilt

och offentligt bruk

—

10.000 exemplar
utgångna på
fyra mån.
Pris 1:50

Midnattsropet

Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Här är tältet rest i Uppsala.

Sångarskaran lovar Gud. ↑

Rune Gelinder och Helge Erixon sjunger. ↓

Donald Bergagård:

...SÅSOM DET SKEDDE PÅ NOAS TID...

Då Jesus talar om sin andra tillkommelse, för att hämta de som tror på honom, säger han: "Såsom det skedde på Noas tid, så skall det ock ske vid människosonens tillkommelse." —

EN MÖRK TID

Det var en mörk tid bland människorna innan floden kom och tog dem allesammans bort. Ondskan växte och människornas uppsåt, tankar, ord och gärningar var allenast onda. Man trodde inte på Gud.

Vi lever i en mörk tid då människorna går sin egen väg. Ord och gärningar vittnar om att tankarna är grovt förorenade och intagna av djävulen. Mord, äktenskapsbrott, tjuveri, vilt leverne, lögn, svordomar och mycket annat sådant är inspirerat av främmande makter. Man förnekar Guds existens, hans under och tecken. Ropet idag är: giv oss "Barrabas" lös! D. v. s. orättfärdigheten, våldet, — släpp alla normer — bort med Guds ord. Detta tilltar f. n. i vårt land likaså på många andra ställen i världen.

EN STRIMMA LJUS

Det fanns ända en liten stråle av nådens sol på Guds himmel, som banade sig vägen fram till Noa och hans hus. De hörsammade vad Gud talade. Det heter att: Noa hade funnit nåd inför Herrens ögon. Gud hade en plan med sin skapelse. Noa blev rättfärdig av nåd, och han blev också rättfärdighetens förkunnare. Endast hans hus lyssnade till hans budskap, och kom till tro på Herren.

Även i detta mörker som råder i tiden bryter sig solstrålarna från Guds nådessol ner till människorna genom evangelium. Det glada budskapet förmedlar det frälsande budskapet. "Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus —." "Ljuset lyser i mörkret och mörkret har icke fått makt därmed." Han, JESUS, är ljuset. Hos honom finns nåd till frälsning för alla människor.

Detta budskap har nått och når ännu fram till skaror av förtvivlade människor. Stora skaror har blivit och blir dagligen hjälpta ur syndens och förtvivlans mörker genom att man upplever en härlig frälsning. Glädjen och lovsången brusar fram, som väldiga vatten, till Guds ära.

RÄDDNINGEN OCH VREDESDOMEN

Gud talade till Noa om att bygga en ark. "Noa gjorde i alla stycken som Herren hade sagt." En dag står arken där färdig och Noa med sitt husfolk, tillsammans åtta personer, går in i arken och Gud själv stängde igen dörren.

Räddningen kom först. Sedan bryter vredesdomen fram i form av regn från himmelen, djupets källor öppnade sig och stora vattenmassor väller fram. Detta upphör icke förrän hela människosläktet har gått under. En skara på allenast åtta personer är räddade, genom vilka Gud sedan fortsätter sina planer med människosläktet.

Snart är han här, Halleluja! Gud har icke bestämt sitt folk att drabbas av vrede, utan till att vinna frälsning genom vår Herre Jesus Kristus, som kommer för att frälsa oss undan den tillkommande vredesdomen. Så säger Bibeln. Räddningen kommer först, sedan vredesdomen.

Rättfärdighetens förkunnare håller just nu på med att förkunna frälsningens och rättfärdighetens budskap. Dörren till "frälsningsarken" är vidöppen för alla som vill träda in. *Snart skall den lyfta och föra oss till en bättre tillvaro.*

EN NY TID

Det började en ny tid för Noa och hans nära och kära. Till en början, kanske inte så underbar, men dessa händelser hade gett dem nya utgångspunkter för många ting i deras tillvaro. En tillvaro vilken sedan försämrades igen, allteftersom tiden gick.

Men när vår slutfrälsning är ett faktum förs vi in i en ny tid, med nytt liv, med förhärligade kroppar som aldrig skall anfäktas eller besmittas av någon synd, ej heller uppleva sjukdomens marter. *För evigt skall vi lova och prisa LAMMET* för denna frälsning, som Han genom sitt blod vann åt oss en gång. Evigt frälsta — evigt hemma hos Gud.

ÄR DU REDO?

Donald Bergagård

BREV FRÅN BRASILIEN

Belo Horiconte.

Kära Vänner, Offrare och Förebedjare för missionens sak i Brasilien och trossyskon i Herren! Guds frid och SEGER i Jesu blod!

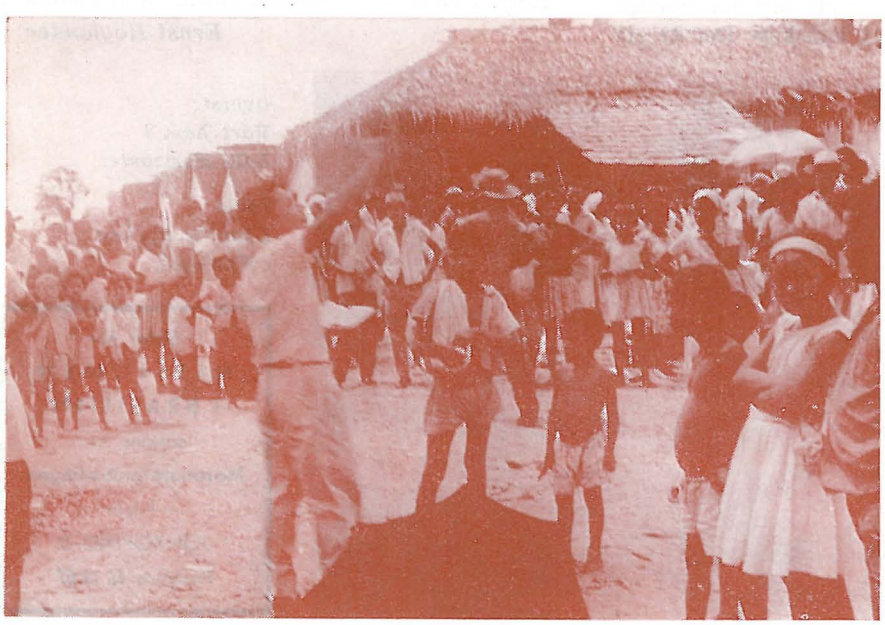
Kl. 7 på söndagsmorgonen lämnade vi vårt hem med bil till flygfältet. Vårt mål är Nanuque uppe i norra delen av denna stat; Minas Gerais (de allmänna gruvorna). Flyget ska avgå kl. ½ 9, men på grund av dimma kom det iväg först kl. 10. Det är ett par mellanlandningar, men kl. 12 anlände vi Nanuque. Där hade en familj ordnat med middag för oss och sedan bar det iväg med buss bort till Serra dos Aimores, där vi skulle ha stora högtidsmöten med dopförrättning. Det är torrtid nu och här uppe finns inga asfalterade vägar, därför dammar det otäckt, så när vi kommer fram är vi alldeles röda av Brasiliens röda jord. Vi fick vara med om härliga möten och 11 saliga syskon döptes i vatten utanför lokalen i en stor bassäng. Stora åhörarskaror lyssnade till evangelium.

På tisdag bar det iväg tillbaka till Nanuque. Det är trångt på bussen, ty det är inte endast människor som åker med, utan det finns hundar och höns för att inte tala om alla andra smådjur, som reser som gratispassagerare, och så allt bagage. —

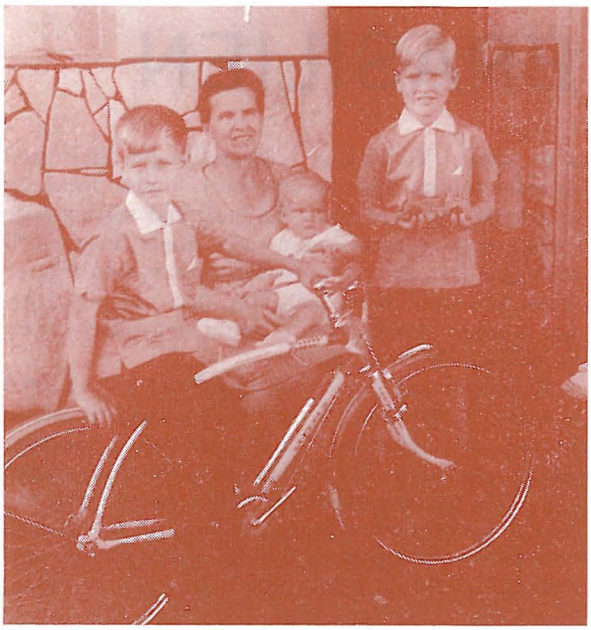
Även här fick vi uppleva Guds kraft. Särskilt i ett möte där en väldig strid utkämpades i andens värld. En broder i församlingen fick med sina lekamliga ögon se hur onda andar for iväg under det jag predikade. En underbar segerglädje fyllde hela församlingen och Guds kraft föll mäktigt. Det är ett underbart verk som bryter fram här uppe och som låter tala om sig överallt i norra Minas, södra Bahia och norra delen av staten Espirito Santo.

Vi gjorde också en resa med buss till en stad som heter Montanja. Det finns ingen särskild vacker och tilltalande natur här uppe. Bergigt och mycket gles skogbevuxning. Huvudnäringen här uppe är oxuppfödning. Våra tankar går till det sommarfagra Sverige med alla de vackra blomstren, de gröna gräsmattorna och de välordnade åkrarna. Här finns ingenting av detta. Montanja är en stor stad, som växt upp på ett 20-tal år och här väntar oss några saliga syskon. Glädjen är stor ty missionären kommer och denna gång med hela sin familj. Och detta gläder också våra hjärtan. Vi känner verkligen att vi har en uppgift och att vi får vara till välsignelse. Vi stannar här endast ett par dagar, men fick bedja med ett femtal syndare och Gud välsignade våra möten underbart.

Även i södra Bahia måste vi göra ett besök. Det är i Posto da Mata. Vännerna från Nanuque och Serra dos Aimorez har hyrt en stor buss som ska föra oss dit. Det är ungefär tre timmars

Antôneo Gonzalvez, nyfrälst 20-åring, predikar under Andens kraft på friluftsmöte.

resa dit. Hela vägen sjunger de, klappar i händerna, spelar och slår på tamburin och det är ett väldigt "väsen". Men härligt är det. En broder blir hastigt sjuk, alldeles förlamad, men vännerna beder för honom och han blir ögonblickligen frisk! På återvägen blir en nyfrälst broder döpt i den Helige Ande och börjar tala i tungor. Här hade vi möten hela dagen. Åtta saliga syskon döptes i vatten, däribland en liten pojke på tio år. Han är redan andedöpt och att höra honom predika är verkligen en upplevelse. Han talar Guds ord och har ett mycket härligt frigörande och fullt bibliskt budskap. Det är ett riktigt mirakel. Han har inte gått i någon skola. Han är från Posto da Mata, har inga föräldrar utan bor hos ett par vänner där, som tagit hand om honom.

På natten återvände vi till Nanuque, allt gick väl och vi prisade Gud för hans underbara nåd och beskydd!

Doris har utfört ett välsignelsebringande arbete med klädutdelningen. Sedan jag hade gett en del till barnhemmet i Sao Paulo, delade vi resten på dessa platser uppe i norr. O, vilken glädje och tacksamhet vi fick röna. Vi hade förberett detta arbete med bön till Gud, ty socialt arbete kan ha sina faror. (Apg. 6: —.) All den stund vi inte kunde tillmötesgå allas behov. Allt kom mycket väl till pass. Visserligen kunde vi sedan möta på stan någon broder klädd i damkappa, men det betyder ingenting, huvudsaken är att det är ett skydd mot kylan. Hjärtligt tack kära vänner! Gud löne Eder för vad Ni gjort för missionens sak i detta land!

Vi hade tänkt åka tillbaka till Belo Horizonte på tisdag, men det kom inget flyg, på grund av dimma, så vi fick vänta ytterligare ett par dagar.

Nu är vi i alla fall lyckligt tillbaka här. Vi har haft en broder som vaktat huset åt oss, ty landet översvämmar av tjuvar. Det är stor arbetslöshet, maten dyr och detta driver många till denna synd.

Vi hoppas kunna hinna med, nu medan barnen har ferier, åka till Montes Claros för några möten där och döpa några nyfrälsta.

Mottag så våra varmaste fridshälsningar.

Edra i Herren förbundna familjen Höglander.

Ernst Höglander

Överst:
Vårt hem i
Belo Horizonte.

Invid:
Utanför kyrkan
i Nanuque.

Offer för
MISSIONEN
I BRASILIEN
sändes till
Maranataförsamlingen
Fack
JÖNKÖPING 3
Postgiro **66 19 67**

ETT VITTNESBÖRD

Av Barbro Elfving

För en tid sedan var jag inbegripen i ett samtal, varvid någon yttrade: "I våra dagar sker nog omvändelser, men de liknar ej dessa som skedde på apostlarnas tid." —

Paulus omvändelse togs sedan som exempel på den tidens kraftfulla upplevelser av Kristus. —

I mitt hjärta tänkte jag: Kristus är ju densamme idag och alla dagar intill tidens slut. Varför har människor den uppfattningen, att vår tids omvändelser måste vara så svaga och intetsägande? Upplever människor inte något idag av den verksamme levande Kristus, eller talar de aldrig om sitt möte med och sin efterföljelse av Honom? —

Med fasa tänkte jag också på hur dåligt vi kristna fungerar som levande kristusbrev i vardagslivet. Domen som i den stunden gick över mitt eget liv är en av orsakerna till att det här enkla vittnesbördet kommer till. —

Det är nu omkring två år sedan jag första gången besökte Maranata. Inte anade jag då, att det mötesbesöket skulle få så vittgående följder i mitt liv. Men underliga och underbara är Herrens vägar. —

Aldrig skall jag glömma den atmosfär, som slog emot mig. Det var som att göra en resa bakåt i tiden och uppleva samma ursprungliga, friska Kraft, som var verksam på apostlarnas tid. Och det underbaraste av allt: Här kom lilla jag, nästan 2.000 år senare, och fick uppleva, att Kraften förvisso ej försvagats under årens lopp.

Tänk vilken kärleksfull omsorg!

Denne älskande Jesus, som visste, vad Petrus behövde få höra efter sin förnekelse eller vad Tomas behövde uppleva i sitt tvivel, vet också vad våra dagars kristna behöver för sin tro. —

På samma sätt såg Han i sin kärlek också till mig, när jag i första mötet undrade, om Maranata kanske var en falsk lära. Det var mycket i mötet, som stötte mitt estetiska sinne alldeles oerhört, men trots detta blev jag helt fängslad av den mäktiga Anden i mötet. När pastorn uppmanade dem som ville ha förbön att räcka upp handen, upplevde jag Kristi närvaro så påtagligt, att jag nästan väntade att få se Honom med mina lekamliga ögon. Att Han verkligen var vid min sida den gången, fick jag också bevis för, då en för mig helt främmande Kraft tog min arm för att jag skulle efterfölja pastorns uppmaning den kvällen. Det var som att bli skakad av den våldsammaste storm. Jag hade upplevt något övernaturligt och kom osökt att tänka på Bibelns ord:

"När de bådo skakades platsen, där de voro."

Nu kunde jag ej tvivla längre. Här bodde förvisso Gud och här ville jag uppleva Honom, som i sin nåd sökte mig.

När jag ser tillbaka på de två år som har gått sedan dess, måste jag säga, att det har varit en händelserik tid. Trofast har Han varit som kallat mig, och idel godhet har utgått ifrån Honom. Dag för dag har Han lett mig och givit mig, vad jag behövt av aga och vederkvickelse. Han har sett, hur svag jag är i mig själv. Därför har jag fått uppleva så mycket av Hans kraft och under. Kanhända kan mina upplevelser bli någon tvivlande till hjälp. Därför vill jag upphöja min Mästare genom att berätta något om mina två år i Jesu efterföljd. Dock har Jesus själv sagt: "Saliga äro de, som ej se och dock tro." —

Att jag nu kommit rätt i livet fick jag ytterligare en bekräftelse på.

För många år sedan hade jag en dröm. Jag satt i en lokal med vitklädda människor. Framme vid podiet fanns ett kors, som började brinna. Korset förvandlades till en levande kristusgestalt. I bakre högra hörnet av podiet tändes ett ljus, och jag fick då se en stad med fyrkantiga hus. Jag var mycket förvånad över denna dröm och berättade den för några bekanta. Nu, flera år senare, fick jag uttydningen. Det gick verkligen upp ett ljus för mig. Jag kände igen Maranatas lokal i Stockholm med de fyrkantiga husen, som är målade till höger på fondväggen. Tänk, så långt i förväg var min väg planlagd av Honom, som är Vägen, Sanningen och Livet!

Att vara inlemmad med Kristus innebär ju också att vara inlemmad med Kristi kropp, som är Hans församling. Den tanken rymmer mer än någon kan tro, som står utanför gemenskapen. Det är inte bara fråga om yttre samvaro, utan om själarnas innersta gemenskap med varandra och Kristus, en samvaro, så stark, att om en lem i kroppen lider, så lider också de andra. Mig har det t. ex. hänt, att jag plötsligt fått en oerhörd ångest och nöd för någon. Många mil har skilt oss åt och ingen människa har varit förmedlare, och dock har budskapet nått mig: "Den människan är i nöd! Bed!" Hur underbar är ej denna samhörighet, och hur meningsfyllt blir ej livet i förbönens tjänst. —

Att Gud är en bönhörande Gud, har jag fått uppleva på ett nästan fasansfullt sätt.

Ofta tar man större ord i sin mun än man borde, när man beder. Hur lätt är det ej att halka med och med uppräckt hand sjunga: "Jag ger Dig allt och går den väg, som Du befallt." Själv har jag legat på mina knän och i inbillad uppriktighet bett Jesus använda mig, såsom Han önskade.

Men ack!

När Han en dag fordrade något, som jag ej räknat med, stötte Han på ett kraftigt motstånd. —

Att Gud å sin sida menade allvar, fick jag ett kusligt bevis på. När jag hade fått klart för mig, vad Gud fordrade av mig, tänkte jag: Detta är helt omöjligt. Dock lovade jag Gud att lyda Hans befallning, om jag blev andedöpt före min hemresa då jag en gång var på tillfälligt besök i Stockholm. För mig var det ej så svårt att lova en sådan sak. Länge hade jag bett om Andens dop, men bönhörelsen hade uteblivit. Säkert skulle ingenting hända denna gång heller. Trygg satt jag i min bänk, men plötsligt upplevde jag den verkliga domedagen. Det var som om ett svärd hade ljungat genom luften, och jag ställdes inför valet mellan Liv och Död. En kall vind svepte över mitt ansikte, och en rysning gick genom hela min kropp. Jag upplevde något liknande det som står i Job 4: 14—15. I detsamma kom ett profetiskt budskap: "En ännu skarpare gräns skall jag dra." I det ögonblicket trodde jag, att jag skulle svimma, och en tanke flög genom min hjärna: Hur skall det månne bli en gång på domens dag? Vem skall kunna bestå för Guds helighet en gång? —

I den situationen var det tryggt att uppsöka sin store Försvarare, Jesus Kristus, att säga sitt "ja" till Honom och låta Hans Ande ta hela ens varelse i besittning. Och hur rikt välsignad blev jag ej, sedan jag hade sagt mitt "ja". Gång på gång sköljde dessa vederkvickelsens vågor över mig. T. o. m. under nattens vila väcktes jag och överöstes av dessa livgivande strömmar. Ord kan ej beskriva den kärlek jag mötte! —

Men att Satan rasar, när Kristus får hand om oss på allvar, fick jag också på ett särskilt sätt uppleva en tid därefter. Det var en egendomlig upplevelse. Aldrig hade jag anat, att Guds kraft var så enorm. Lika litet hade jag anat de onda andemakternas våldsamma styrka och påtagliga närvaro. Säkert har alltsammans varit mig till nytta, och jag är tacksam för allt. —

Gud välsigne Dig som läst mitt lilla vittnesbörd! Har Du ej upplevt Jesus som Din personlige Frälsare och Hjälpare, så lär känna Honom i Din Bibel. Dess ord är vissa och sanna. Många kan dessutom vittna: Ännu idag lever Kristus! Ännu idag är Hans Ande verksam! Ännu idag sker genom Guds oändliga nåd stora under med små människovarelser! Den Kraft apostlarna ägde har sannerligen ej försvagats under årens lopp!

Härnösand i september.

Barbro Elfving

BÖNENS MAKT

Hudson Taylor, den väldige bedjaren och grundaren av Kina-Inland missionen, berättar följande om bönens makt:

I november 1886 begynte jag med att bedja om 100 missionärer, och medan vi utbådo oss dem i Jesu Kristi namn, voro vi förvissade om att Gud skulle giva oss dem.

Men vi visste, att utgifterna till de 100 missionärerna, resan till Kina, hyran av hus till dem och uppehållet i Kina skulle belöpa sig till 10.000 pund (1 £ = omkring 20 kr.).

Då vi visste detta, bådo vi Gud att Han skulle sända oss dessa medel och det i stora poster. Huru besvarade Han våra böner? Han sände sju poster på vardera 500 £ eller 10.000 kr. Så fingo vi en gåva på 20.000 kr., en på 40.000 och en på 50.000 kr. De två största gåvorna kommo från en och samma person och den som hade givit 20.000 kr., hade förut insänt 50.000 kronor.

Den som sände de 40.000 skrev, att Gud hade välsignat honom, så att han icke kunde annat än sända denna gåva. Vi kunde icke annat än bedja Gud välsigna honom. Sedan skrev han: Nu kan jag icke sända mindre än 50.000 kronor. Den sista gåvan var på 60.000 kronor.

Vi ha ofta sett bevis på Guds trofasthet. Jag reste ut till Kina för 36 år sedan, och då var det blott några få infödda kristna i landet. Vi hade icke tillåtelse att resa till det inre av landet utan fingo färdas blott en halv dagsresa från hamnarna. Arbetet var vanskligt på många sätt. Men nu, Gud vare lov, har Herren såsom svar på våra böner öppnat hela Kina. Vi ha missionärer utposterade över hela landet. I varje provins ha vi hoaft tillfälle att förkunna evangelium. Och huru har detta skett? Jo, vi ha förlitat oss på Guds trofasthet.

Karl-Gustav Johansson:

TRO och OFFER

"Se här är elden och veden, men var är fåret till brännoffret?"

1 Mos. 22: 7.

Vandringen upp på Moria berg. (Antik gravyr.)

Finnes någon tro, som ej innebär offer, eller kan du finna något offer, som skett utan tro? Dessa två ting går ej att skilja åt, likväl är de kontraster. Tron är ju något vi får, offer något vi får giva.

Ordet säger, att tron kommer av predikan. När en människa kommit till tro på Jesus Kristus som sin personlige frälsare, så är han också genast redo att offra något för sin tro. Det underbara med detta är, att offret medför nya välsignelser från Honom som giver tron. Halleluja. Därför, min käre läsare, vill du leva ett liv rikt på välsignelser, vill du uppleva himlen öppen över dig, heter vägen — offer. Ja, pris ske Gud, själva offret är en välsignelse, inte en fordran. —

När Gud sänder en ny väckelse, vill han ha ut sitt folk från fäderneärvda meningar och stadgar ut från formalism och fordringar — ut i frihet.

Han vill ha ett folk som tror i enfald och offrar av fri vilja. O, vänner, Han längtar att få ösa ned sina välsignelser över denna skara! Men vi måste se till, att vi icke hindrar Gud välsigna oss. Det är av stor betydelse, hur vi offrar och var vi offrar. Offret skall läggas på altaret, inte bredvid, och altaret kan du inte bygga var som helst, utan endast på offerhöjden. När Gud bjöd Abraham att offra Isak, var Abraham villig att lyda, ty han trodde Gud. Men hur tror du, det hade gått, om Abraham hade sänt Isak med sina tjänare och sagt till dem: Gå ut och bygg altaret och ni får också utföra offret — då hade han aldrig fått erfara välsignelserna. Abraham drog själv åstad och när han kom till berget — offerhöjden — då fick inte ens tjänarna vara med. De fick stanna nedanför. Ingen fick se, hur och vad Abraham offrade. Men i den stund då offret var lagt på altaret, då började välsignelserna flöda över Abraham. Syster och broder, när Guds Ande manar till offer, pruta inte av på något utan ge det fullt och helt — inte av tvång utan av fri vilja.

Se också till att du lägger offret på altaret. Om du lägger det bredvid, kanske någon annan tager ditt offer och använder det till saker, som icke behagar Herren. Många offer givna för Herren

och till själars frälsning har blivit bortrövade och använda till allahanda ovidkommande saker, och till ett självvalt gudstjänstväsende, därför att givarna inte varit så noga med var de lagt sitt offer. Häri pröve människan sig själv.

Given full tionde, säger profeten Malaki. Många praktiserar detta och Gud har inte låtit honom bli Honom något skyldig.

Jesus gav aldrig något påbud till sina lärjungar om detta, däremot sade han till de skriftlärde och fariséerna: (Matt. 23: 23) "Det ena borden I göra, det andra icke underlåta." Till sina lärjungar sade han och säger fortfarande: "Följ mig!" Här gäller det allt! Den som icke övergiver allt och följer Honom, han är Honom icke värdig.

Därför, broder och syster, gäller det att ha både elden och kniven med, då du går fram med ditt offer, så att det blir både avskilt och renat för Herren.

Tänk vilken nåd att få vara med och offra, och vilken välsignelse! Du, som inte prövat detta, bör börja från och med nu att ge ditt offer. Giv det av fri vilja, inte därför att kollektpratare manar dig. Du skall förnimma hur Gud välsignar.

Ja, Han är underbar, vår käre Jesus! Han tvingar ingen men belönar rikligen var och en, som av kärlek till Honom offrar något.

Detta gäller i allt, inte bara penningar utan vad som helst den helige Ande och ditt eget samvete pekar på. Ja, du broder och syster, det kan vara den där lyxringen du bär på ditt finger och de bibliska sanningarna om hur de heliga kvinnorna skall pryda sig.

Ja, Herren väntar offer från trons folk, men han tvingar dig icke. Däremot längtar han att få giva dig välsignelser i överflödande mått, för varje offer du gör i längtan och kärlek till Honom. Har du råd att undvara dem? Den som har öron han höre vad Anden säger till församlingarna.

Karl Gustav Johansson

Ny väckelselitteratur från Midnattsropet

SURBRUNNSGATAN 60, STOCKHOLM VA

TID ATT VAKNA

88 sidor. Pris 5: 00
Av Arne Imsen
En bok om väckelse och väckelseproblem

NU GÄLLER DET

64 sidor. Pris 4: 00
Av Enoch Karlsson
Korta predikningar

EVANGELISATION I MODERNT AFRIKA

84 sidor. Pris 6: 00
Rikt illustrerad
Av missionär Gunnar Eklund

MARANATAVÄCKELSENS HEMLIGHET

64 sidor. Pris 4: 00
Av Anders B. Andersson
Vittnesbörd och tankar

Utkommer omkring 1 dec.

PRÖVEN ANDARNA

Av Enoch Karlsson

Guds ord säger att vi ska pröva andarna, huruvida de äro av Gud; Joh. 4: 1. Gud vill giva oss alla som tror en rikare andlig utrustning i denna onda tid, så att vi kan hålla oss i segerställning, och hjälpa andra att vinna seger över satan och hans demoner. Vi ska ju gå från kraft till kraft, och från seger till seger. Många äro de onda andar som i dag opererar i Guds församling utan att någon hindrar dem. Det finns stumma andar, sjukdomsandar, religiösa andar, fruktans andar, otuktsoch otrosandar och många flera. Dessa demoner viker inte ett steg, varken för vacker sång eller för den mest vältaliga och formfulländade predikan, utan smörjelse och gudomlig myndighet, detta veta vi alltför väl. Därför vill vi ropa ut idag till alla kristna att bedja om en rikare andlig utrustning, om makt och myndighet både i sång, tal, i våra böner, och för övrigt i allt vad vi företager oss i den *andliga* verksamheten för att tjäna Herren och vinna själar för himmelen.

Det är något underbart med Guds församling när den är som den skall vara efter Ordet. Där är då en ande verksam nämligen *Guds Helige Ande*. Syndaren kan där möta Jesus till frälsning och frigörelse. Där är de andliga nådegåvorna i funktion MED FÖRSAMLINGENS UPPBYGGELSE SOM MÅL. Profetians gåva tonar klart till förmaning, uppbyggelse och tröst, så att de olärde eller den som icke tror, känner sig AVSLÖJAD och av alla utrannsakad när han kommer in i sammankomsten (1 Kor. 14: 24). Där bliver sjuka helade, där döper JESUS längtande Guds barn i HELIG ANDE OCH ELD. Guds församling skall stå som en andlig maktfaktor i tiden, som sanningens stödjepelare och grundfäste. Dödsrikets portar skall då inte vara henne övermäktig, tack och lov.

"Guds församling tågar fram,
Guds församling tågar fram,
MED GUDS ORD I HAND,
och med hjärtat i brand,
tågar Guds församling fram.
Om än motstånd reser sig,
Guds församling fruktar ej,
ty Gud är med
och han för vårt led
så vi ständigt tågar fram."

O vilken rikedom vi fått i Guds församling! Vi förstår att satan vill göra en sådan LEVANDE FÖRSAMLING overksam och lamslagen. Han gör allt för att hindra den verkliga *gudsuppenbarelsen att flöda* ut till syndiga, sjuka och lidande människor. Men i Guds församling skall inte satan komma in med sina demoner för att ödelägga och hämma detta härliga Guds verk. Gud vill giva oss andesmorda ögon så vi ser församlingens värde, och ge oss gudomlig myndighet och andebedömning att uppdaga och urskilja de andar som inte är av Gud, driva ut dem, hålla dem borta från oss själva, och I JESU NAMN FÖRBJUDA DEM ATT KOMMA TILLBAKA.

När Herren Gud hade skapat Edens lustgård, då satte han Adam och Eva att bruka och bevara den (1 Mos. 2: 15). Men vi veta att Eva föll för den listige ormens frestande kompromissförslag. Gud hade givit klara order om vad de fick göra och vad de inte skulle befatta sig med. De skulle bruka lustgården, njuta av dess frukt och bevara den för det som var skadligt. Det onda fanns redan, men det skulle hållas utanför paradisets port, genom att den uppriktiga troheten och lydnaden mot Gud bevarades obesmittad. Men ormen var listig, och är fortfarande lika listig. Därför bör vi akta på Pauli förmaning i 2 Kor. 11: 3: "Men jag fruktar att såsom ormen i sin

SE DIN KONUNG KOMMER. Forts. fr. sid 18

tidning, så får du se! Skruva på radion får du höra, nyhetsbulletinerna bärs ut och vi får höra om människor, som lider och våndas.

Vi har dock ett glädjens budskap och är glädjens budbärare. Måtte det också visa sig i det sätt, på vilket vi frambär budskapet! En del tycker, att vi är för glada i våra sammankomster, alldeles för upprymda och uppspelta. Detta är inte alls sanning. Om vi skulle leva upp till den glädje, som Bibeln talar om, skulle vår sång, våra vittnesbörd och vår förkunnelse ännu mer bära budskap om att vi mött Livets Herre.

Det är glädjens budskap, därför att det är hoppets budskap. Jag är inte här för att tala om något sorgligt, den kristna skaran är inte heller någon sorgeprocession utan ett segertåg, som går genom tiden. Vi är ju inte på väg till graven utan *från* graven till Livet. Halleluja!

Det är ur djävulens käftar, ur dödens, syndens och förbannelsens käftar, som vi har sluppit loss. Och vi har fått rätten att ställa våra lemmar i rättfärdighetens tjänst. Vi har blivit lösta från ett liv i förnedring, förödmjukelse och förbannelse. Nu kar Kristus anförtrott åt oss uppdraget att vara Hans ställföreträdare. Han har givit oss fullmakt att lösa det, som är bundet och sätta de plågade i frihet.

"Lösen den och fören den hit, Herren behöver den", sade Jesus. Det finns många, som gör anspråk på din tid, dina krafter och tjänster. Tänk att få uppleva frigörelse från alla nedbrytande makter och komma in under ett inflytande, som icke skapar död utan som leder oss in i livet!

"Herren behöver den." —

Den ende Herre, som är värd att tjäna, är Jesus Kristus och Han allena. Vad du skall göra är att taga emot evangelium.

Och hur tager man emot evangelium?

Jo, man tager emot det som en gåva. Man lyssnar och låter sig ledas in i gemenskapen med Kristus. Lägg ner dina protester och låt frälsningens budskap anvisa vägen och du får livet — Livet, det eviga.

Denna åsna, som var bunden, kom i Jesu tjänst. Detta är målsättningen. Frälsningen är inte ett njutningsmedel, det är inte givet som en ersättning för det vi måste försaka av världens nöjen. Frälsningen är en kallelse till tjänst och efterföljelse. Lev i Jesu gemenskap och du skall finna, att du kan vidarebefordra dina egna erfarenheter till andra människor, som behöver dem.

Åsnan leddes till Jesus. Vi kan inte frälsa någon, men vi kan föra dig till Jesus, som kan frälsa. Vad vi vill är att vara en förbindelselänk mellan dig och Jesus. Vi vill inte föra dig till Maranata, till Maranata-församlingen, men vi inbjuder dig till Jesus. Kom och tag emot det liv, som är av Honom!

---

illfundighet bedrog Eva, så skola tilläventyrs också edra sinnen fördärvas och dragas från den UPPRIKTIGA TROHETEN MOT KRISTUS." — Här gäller det för Guds församling, nya testamentets Eva, att vara på vakt mot satans listiga angrepp. Guds församling bevaras då från kompromiss och slentrian.

Åt en annan gives gåvan att skilja mellan andar. 1 Kor. 12: 10. Den Helige Ande vill giva oss en gåva som vi skola sträva efter att undfå för att komma församlingen till hjälp: gåvan att skilja mellan andar. Denna gåva är emellertid inte lätt att bära, då dess bärare ofta blir utsatta för lidande, svårigheter och missförstånd från själiska och opånyttfödda religiösa människor, som ständigt undergräver och misstolkar bärarnas ärliga avsikter.

Jag hörde om en broder som länge bedit om denna gåva, att Herren visade honom en dörrmatta, som folk kom och torkade av fötterna på, och Herren sade då till honom: Om du vill bliva som denna dörrmatta, så nedsmutsad och förtrampad så skall du få gåvan. — Men det ville han inte, det kostade för mycket av smälek, förakt och smutskastning. Vi som kämpar Herrens strider i dag, vi vet att det inte är lätt att stå helt för Gud och värre blir det ju närmare avslutningen vi kommer. Men vi vill ändå kämpa Herrens strider med ärliga motiv. Vi vill bedja om mera kärlek till Jesus och hans verk och om mer kraft att stå fast i striden. Vi vill bedja om mer andebedömning så vi kan urskilja vad som är äkta, och vad som är falskhet. På det viset skall vi komma många obefästa själar till räddning och hjälp, så de inte blir indragna i de gudlösas och kompromissandes villfarelse och gå förlorade. Så att vi medan vi vänta på Jesu tillkommelse bevarar församlingen frisk och sund i tron.

Amen.

Enoch Karlsson.

HELBRÄGDAGÖRELSE GENOM TRO

Av Eric-Gunnar Ericsson

Eric-Gunnar Ericsson talar i tältmöte.

Helbrägdagörelse genom tron spelade en stor roll i den urkristna församlingens verksamhet. Det var ju genom människans syndafall som sjukdomen kom in i världen, och vad är då naturligare än att Jesus, som kommit för att frälsa från synd, även hade något i sin frälsning för människornas sjuka kroppar.

Om det icke funnes något i Jesu Kristi försoning och i hans frälsaregärning för människans kropp, så vore icke detta hans verk fullkomligt — då behövde vi en frälsare till, som gjorde det som fattades i Kristi verk, ty sjukdomen är ju en direkt följd av synden.

Men det fattas ingenting i Jesu Kristi underbara verk för människans frälsning. Då han på korset sade: "Det är fullkomnat!", så var hans försoningsverk fullbordat till det yttersta, och människan har i honom hjälpen för hela sin varelse — ande, själ och kropp.

När frälsningen är fullbordad och människan har upplevt densamma i dess fullhet, har också hennes kropp fått del av frälsningen.

Det är således tydligt, att människans kropp har del i Jesu Kristi underbara frälsning, och varför skulle den då, här på jorden, sedan människan fått del av frälsningen för sin själ och sin ande, inte kunna få del av den kraft som också förmår att hela kroppens sjukdomar. Profeten talar i sin profetia på samma gång om Kristi försoning och om helbrägdagörelse. Han säger: "Ja, han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull; näpsten var lagd på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår bliva helade" (Jes. 53: 5).

Jesus visade ju också genom sitt exempel, då han vandrade här, att han bekymrade sig om människornas kroppar såväl som om deras själar. Hans gudomliga kärlek såg inte endast människans andliga nöd utan även den lekamliga. Hans hjärta upprördes av deltagande, då han såg de sjukas lidande, och han botade dem var han än gick fram. Han visade därmed, att evangelium bringar människorna inte bara andliga välsignelser utan även lekamliga, Gud är villig att i detta uträcka sin hand och göra under.

Helbrägdagörelse genom tron var en av den första kristna församlingens största tillgångar och betydde oändligt mycket för evangelii utbredande.

Hela Apostlagärningarna är ett budskap om att helbrägdagörelse från sjukdomar förekom mycket ofta.

Var helst apostlarna drog fram följde i deras fotspår under och mirakel. Jesus visade i sanning att det Han talat, då han sade: "större tecken än dessa skolen I göra", var sanning. Är även detta möjligt i dag? Vi har i denna underbart härliga väckelse fått se att Jesus håller ord och att det är möjligt att även i vår moderna tid få uppleva apostlagärningarna. Jag tänker på den kvinna i Göteborg, som fick sin syn åter efter många års lidande, en annan som fick sitt skadade ben helbrägda, och senast för några dagar sedan en kvinna i Stockholm som efter tre och ett halvt års obotlig ryggskada upplevde Guds kraft till hälsa. Helbrägdagörelsens krafter är i verksamhet och när människorna lyssnar till trons ord och griper tag i löftena då upplever dessa att Han som givit löftena är trofast och står bakom sitt eget ord även 1965. Grip tag i Guds löften om helbrägdagörelse nu, stå upp och var fri på hans ord, det håller.

Gun Swärd:

ÄR DU MED och BYGGER

"Huru de än bygga, skall dock en räv komma deras stenmur att rämna, blott han hoppar upp på den." Neh. 4: 2.

Sanballat och Tobia var arga. De hade blivit störda av judarnas påbörjade bygge. De båda otrosmännen hade sett Jerusalems nedbrutna mur och resterna av de väldiga portar, som bränts upp. Ruiner — ruiner. År efter år hade gått utan att någon jude haft makt eller pengar att sätta Jerusalem, högtidsstaden, i värdigt skick igen. Otron, hånet och föraktet mot Gud tog överhanden där, och de få judar, som fanns kvar i staden led stor nöd och smälek. —

Men Gud rörde vid en man, Nehemja, långt borta i fångenskapens land och gav honom stor nöd för sitt folk och sitt land. —

Nehemja fastade och bad och bekände sina och sitt folks synder och fick så småningom kungligt tillstånd att bese sitt land. Det var en mycket ensam man, som återsåg sitt älskade Jerusalem och såg det bedrövliga tillståndet där. Han kallade samman judarna, prästerna, ädlingarna och föreståndarna och gav dem uppmaningen: "Låt oss *bygga upp* Jerusalems mur!" Och man tog mod till sig och började bygga. —

Här kommer Sanballat och Tobia in i bilden.

— "Vad är det dessa vanmäktiga judar göra? Skall man låta dem hållas? Skola de få offra? Skola de kanhända i sinom tid fullborda sitt verk? Skola de kunna giva liv åt stenarna i grushögarna, där de ligga förbrända?" —

Pris ske Gud, det skulle bli liv i stenarna och verket skulle komma att fullbordas! Folket, som byggde, stod också på vakt ständigt. Man arbetade med mursleven i ena handen och höll vapnet i den andra. Bredvid Nehemja stod basunblåsaren, som skulle sammankalla folket till strid, om så behövdes. Men muren skulle byggas upp och portarna sättas i stånd, kosta vad det ville av uppoffringar.

Min käre vän, säkerligen återfinner du både väckelsens och din egen situation i ovan citerade bibelsammanhang. Många befinner sig i det intensiva byggarelaget, som arbetar på att återställa det som har gått förlorat för Guds församling under avfallstid. Andra åter har låtit otron, hånet och föraktet, som på sin tid besjälade Sanballat och Tobia, få bestämma sin kurs. Under tiden verkar Guds helige Ande och kallar män och kvinnor till helig tjänst, nådegåvorna kommer i bruk och blir utdelade, ämbeten och tjänster enligt den första kristna församlingens mönster sätts i andlig funktion. Guds Ord blir levande och församlingen uppbygges "genom det bistånd, som var lem giver". —

I Jesaja 60: 18 återfinnes ordet om murarna och portarna: "Du skall kalla dina murar för 'frälsning' och dina portar för 'lovsång'." Vilka underbara namn på uppbyggnadsverket: Frälsning och Lovsång!

Jesus själv har lagt grunden till frälsningsverket. Honom är också allmakten given, och därför ber han oss som tror att gå ut och göra alla folk till lärjungar. Vittnesbördet om Jesus och Hans frälsande makt måste växa fram som ett mäktigt byggnadsverk och foga "levande stenar" till varandra. Vilken syn för vårt svenska folk, när "frälsningsmuren" växer högre och högre, och evangelium blir vår främsta exportvara istället för synd.

Lovsångens portar skall återinsättas för att många skall kunna draga in genom dem. Porten till Seger! Porten till Frihet! Porten till Glädje! Det största är emellertid, att genom den porten drager Ärones konung själv in, se Ps. 24: 7—10. Och "då trodde de på hans ord, då sjöngo de hans lov." Ps. 106: 12.

Medan allt detta sker, rasar fienden. Den kamp, som utkämpas, är icke mot kött och blod, utan mot ondskans andemakter i himlarymderna. Men Jesu seger på Golgata gäller också för byggarelaget — församlingen i den yttersta tiden. Vår fiende är besegrad. Byggarelaget har ingen egen ära att åberopa, men Jesus upphöjes och äras.

Muren, som byggdes i Jerusalem på Nehemjas tid, blev fullbordad, trots Sanballats och Tobias alla försök att hindra verket. "När nu alla våra fiender hörde detta, betogos de av fruktan, ty de förstodo nu, att detta arbete var vår Guds verk."

HJÄRTATS PROTEST

AUKTORITETER BESTÄMMER
PLÄDERAR OCH DRÄMMER
UNDER MULLRANDE HOT...
TAG FÖRALLDEL STÅNDPUNKT
MOT...!

MEN MITT BÄVANDE HJÄRTA
ROPAR FÖRSKRÄCKT
OCH KAN INTE ANNAT,
TAG STÅNDPUNKT
MED,
TAG STÅNDPUNKT
MED...!

DEM DET HÄR GÄLLER
(FÖR MIG SÅ MÅNGA KÄRA VÄNNER)
LIGGER OFTA PÅ KNÄ,
UPPMANAR VARANDRA
RENSA UT...,
VAKA, BED OCH *LEV!* —
OCH GUDS HELIGE ANDE
FALLER MÄKTIGT
DOCK INTE
ÄNNU TILLRÄCKLIGT —
FLER MÅSTE VINNAS
ANNAT MOTIV FÅR EJ FINNAS...

ATT BEDÖMA ANDLIGA FÖRETEELSER
ÄR VISST INTE SÅ LÄTT,
MEN GUDS HELIGE ANDE
FALLER VÄL INTE ÖVER ANDRA
ÄN DEM SOM SANNINGENS
OCH LYDNADENS VÄG BETRÄTT? —

DEN GODE GUDEN GIVET
EN GÅVA — BLAND MÅNGA ANDRA —
BEDÖMA ANDAR DET ÄR,
FÖR ÖVRIGT I SKRIFTEN
JAG LÄSER
ATT SMÖRJELSEN EDER LÄR. —
ATT UNDER SÅDANA FÖRHÅLLANDEN
TA STÅNDPUNKT *MOT*
MÅSTE VÄL DE GÖRA
SOM LEVER UNDER MÄNSKLIGT *HOT.*

MEN MÄSTAREN SJÄLV
LOVADE FULL FRIHET
PÅ DETTA KLOT...

TY DEN SONEN GÖR *FRI*
HAN ÄR VERKLIGEN *FRI*
OCH DÄRFÖR TACKAR
OCH JUBLAR VI!
JA AMEN...

NILS EKLUND

JESUS DUKAR BORD...

Av Märta Berg

Varje människa bär i sitt innersta en djup hunger och törst, som aldrig kan tillfredsställas av de rätter som denna världen bjuder på. Hennes inre ropar efter något mera än de falska läckerheter som här serveras. — JESUS KRISTUS kom hit till jorden för att återförena Gud och människa och på så sätt stilla denna tärande hunger. I Honom finner själen inte bara vila och ro, utan även tillfredsställelse och mättnad.

Djävulen har en enda strävan; stjäla, slakta och förgöra.

Han stjäl de skatter och dyrbarheter som Gud av nåd skänkt oss — slaktar det liv som föds genom frälsningen i Jesus och söker på allt sätt att förgöra människans själ. I denna avsikt begagnar han sig utav de mest skiftande tillvägagångssätt. Ofta smyger han sig inpå människan och räcker henne ett kompromissförslag. Hennes förnuft, känsla och hemlösa vilja accepterar detsamma och hon slår in på den erbjudna vägen, ovetande om att denna kompromiss leder till fattigdom, hunger och hemlöshet.

I den första delen av Johannesevangeliets tjugoförsta kapitel, finner vi en skara av Jesu närmaste. Det är män som nåtts av Mästarens personliga och ofrånkomliga kallelse och därför lämnat familj, hem, arbete och inkomst för att följa i Nazaréens fotspår. Det har för dem varit en tid av växlande upplevelser. Stundom såg de Jesus göra påtagliga under, då vatten förvandlades till vin och de döda kom levande ut ur sina gravar, och stundom var de ensamma med Honom och lyssnade till förkunnelsen om Riket, vars konung Han var. —

De hade trott på Honom, följt honom och älskat Honom. När människorna stötte bort Honom, så stod de ändå kvar vid hans sida, ty de väntade på den dag Han skulle träda fram i all sin makt. —

Men nu stod här en skara lärjungar som var missräknade och mycket oroliga för sin framtid. Deras älskade Mästare hade tillfångatagits, hånats, gisslats och slutligen spikats fast på ett kors, mellan två ogärningsmän. Hans lärjungar hade nog väntat att Han skulle stiga ned från korset och i triumf visa att Han var härskare, men detta hände inte. Istället fick de erfara att alla förhoppningar brast och nu var denne Jesus både död och begraven. —

I denna mörka situation, då besvikelse, rädsla och oro fyllde deras hjärtan, sade plötsligt Petrus: "Jag vill gå åstad och fiska." —

Förslaget syntes de andra gott, och så följdes de åt för att skaffa något att stilla sin hunger med.

Men fisketuren blev ej så lyckosam. Hela natten arbetade och strävade den fattiga lärjungaskaran — dock utan resultat. När morgonen grydde, nalkades man stranden, trötta, hungriga och frusna. Ingenting hade deras möta givit dem, nu var besvikelsen större än någonsin. Men på stranden stod Mästaren. Lärjungarna kände givetvis inte igen Honom, men det var ändå han, och han hade ett ärende till dem. Han började inte att förebrå dem att de svikit honom, ej heller att ge dem stadgar och bud för kommande dagar, han ställde dem endast en fråga: "Mina barn, har ni något att äta?"

Nej, de hade inget att äta. — Ingenting.

Då bjöd dem Jesus att än en gång kasta ut nätet. Lärjungarna hoppades nog inte så mycket. De hade ju försökt hela natten utan resultat. Dessutom var de alldeles för nära stranden nu, men ändå lydde de. Och i ett nu så fylldes näten. Glada och förvånade skyndade de mot land, för att äntligen få stilla sin hunger. Men när de kom upp på stranden fanns där redan en måltid tillagad. *Mästaren hade dukat ett bord.* De hade varit ute på en alldeles självvald fisketur, som grund-

BED och OFFRA
för
EVANGELISTMISSIONEN!
Sänd din gåva till Sture Svärd, Maranataförsamlingens i Stockholm evangelistmission, Frihetsvägen 38, Jakobsberg.

ligt hade misslyckats. När de sedan vände tillbaka till den väntande Jesus, fylldes alla nät, men inte ens av detta behövde de stilla sin hunger. Bordet var redan dukat. Mästaren hade berett dem sina underbara rätter. Halleluja!

Därför att människor, likt lärjungarna här, föredrar att kompromissa och välja förnuftets väg, istället för att förbli i den kallelse Gud givit dem, blir den inre hungern och tomheten så oerhört stor. Aldrig kan de egna tillvägagångssätten uppnå det resultat som vinns i lydnad för Jesu bud. Visst kan Herrens väg te sig oförståelig eller rent av motbjudande och dåraktig, men endast på den vägen blir människan det hon är ämnad att vara.

På egna, självbestämda fiskafängen tilltar hunger och trötthet, men i Jesu gemenskap mättas själen. Där fylls näten, arbetandet blir framgångsrikt och "fiskaren" får sitta ned vid Jesu fötter och äta av det som ger liv och övernog.

Guds son kom inte för att döma, inte för att lägga ok på oss människor, men han kom med den fråga som lärjungarna här mötte: Mina barn, haven I något att äta?

Låt oss överge båten, näten och allt det som känsla och förnuft klamrar sig fast vid, och istället gå in i den kallelse som den levande Jesus i dag ger oss, och även i de stunder vi varken ser eller förstår Guds väg, troget stå kvar däri. Förvisso skall då himmelens slussar öppna sig och livet bli rikt, meningsfyllt och fruktbärande.

Märta Berg

Jesus är livets bröd

ALLA KRISTNA BÖR LÄSA OCH SPRIDA:

Arne Imsen:

HAR LEWI PETHRUS RÄTT?
Häft. pris 3: —

I VÄRLDEN MEN ICKE AV VÄRLDEN.
Häft. pris 6: 50

MIDNATTSROPET —
förlaget för väckelselitteratur
Surbrunnsgatan 60
STOCKHOLM VA
Tel. 32 80 02

RESA I BRASILIEN. Forts. fr. sid. 15

Men han hade ej bensin för färden. Kaptenen på flyget, som hörde om vår ställning, gav honom från flyget den bensin han behövde och så startade vi. Det kan ej kallas för väg, utan det var mest gropar och gyttja vi färdades i. Krypande gick det framåt och jeepen kastades så att vi hade all möda att hålla oss kvar i den.

Vi fick tre punkteringar och då chauffören ej hade mera gummilösning att laga ringarna med, körde han på bara fälgen på ena bakhjulet. Men lite längre fram stannade vi i en gyttjegrop, bilen föll på sidan och där stod vi.

Inne i skogen kunde vi samla några män, som efter länge och väl lyckades få upp bilen. Under tiden satt jag och min hustru i en koja och väntade. Det var mörkt nu. Vi hade inte ätit på hela dagen så magen skrek efter något. Den svarte mannen i kojan sade att han hade torrt mjöl och kött av ett djur, som han fällt i skogen samma dag. Han sade namnet på det, men då jag väl fick tänderna i det stekta köttet, så kände jag strax att det var apkött. Det är sött och vämjeligt, men goda vänner, jag skall tala om för er, som läser detta, att det var ändå gott. Hungern ger smak på maten. Min hustru kunde inte få ner något av det, men jag åt. Så hade de fått upp bilen och vi kunde fortsätta fram till den plats där det skulle bli stormöten i urskogen. Dagen efter kom våra vänner från alla håll. En del hade gått i dagar och nätter för att vara med. Vilken fest, vilka möten, vilken sång och vilket jubel. Vi predikade, ledde bibelstudier, döpte en skara i den lilla floden, firade Herrens måltid. Bad för barn och sjuka. Dagar fulla med arbete men dagar som man inte glömmer bland dessa enkla urskogsmänniskor.

Själar vanns för Gud och Gud gör stora ting i urskogen. Jag måste lova dem att besöka dem igen i mitten av oktober.

Hade också med mig Biblar och sångböcker, ty 20 procent av folket kan läsa och i oktober måste jag ta med mig en hel packning av Biblar.

Vi kan ej uraktlåta att se till detta folk. Tror att det är en verklig mission att ge urskogens innevånare Guds ord.

Tänk om jag kunnat ta med de svenska, fina, frälsta ungdomarna på en sådan resa. Det hade varit en upplevelse långt större än en resa till södra Europa och andra trakter.

Med fridshälsningar till alla.

Aldor Pettersson

Läser Du MIDNATTSROPET

— den kristna tidningen som är annorlunda?
— Landets enda tidning som konsekvent följer en radikalt evangelisk linje.

MIDNATTSROPET

är ett organ för:
väckelse och andlig upprustning,
urkristen tro och praxis,
det nytestamentliga församlingslivets återupprättelse,
personliga insatser och engagemang.

är ett organ mot:
ljumhet, slentrian och världslikställighet,
kommersialisering av den andliga verksamheten,
politiken som ett medel i kristliga strävanden,
partivälde, organisation och personkult.

SYMPATISERAR DU MED, ELLER ÄR DU SJÄLV ETT MED DET PROGRAMMET?

PRENUMMERERA —
åt Dig själv och andra på
MIDNATTSROPET
Helår kr. 21: —
Halvår kr. 11: —
Kvartal kr. 7: —
Midnattsropet utkommer från 1 januari 1966 med 2 nummer pr månad.

MISSIONERA —
sprid, sälj, ge bort till Dina vänner
MIDNATTSROPET
Bliv tidningens kommissionär. 50 % rabatt vid rekv. av minst 10 ex. per nummer.
Sänd oss uppgift om hur många ex. Du önskar av varje nr i fortsättningen.

Den bästa julgåvan
till vänner och bekanta är ett
PRESENTKORT PÅ MIDNATTSROPET
för 1966 - Pris 21: —

Skriv eller ring i dag

MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA. Tel. 32 80 02. Postgiro 57 16 20.

Halls, Jönköping 51293 - 1965